

Euroopan unionin virallinen lehti

C 140

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta
29. toukokuuta 2010

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
I Päätöslauseimat, suositukset ja lausunnot		
LAUSUNNOT		
Neuvosto		
2010/C 140/01	Neuvoston lausunto Viron tarkistetusta lähentymisohjelmasta vuosiksi 2009–2013	1
2010/C 140/02	Neuvoston lausunto, Ranskan tarkistetusta vakausohjelmasta vuosiksi 2009–2013	6
2010/C 140/03	Neuvoston lausunto Saksan tarkistetusta vakausohjelmasta vuosiksi 2009–2013	12
II Tiedonannot		
EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT		
Euroopan komissio		
2010/C 140/04	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	18

FI

Hinta:
3 EUR

(¹) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 140/05	SEUT:n 107 ja 108 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	20
2010/C 140/06	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.5843 – Eli Lilly/Certain Animal Health Assets of Pfizer) ⁽¹⁾	21

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Neuvosto

2010/C 140/07	Neuvoston päätelmät, annettu 25 päivänä toukokuuta 2010, Euroopan unionin tavaramerkkijärjestelmän tulevasta tarkistamisesta	22
---------------	--	----

Euroopan komissio

2010/C 140/08	Euron kurssi	24
---------------	--------------------	----

V Ilmoitukset

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2010/C 140/09	Valtiontuki – Espanja – Valtiontuki C 10/10 (ex N 562/09) – Rakennemuudistustuki A NOVO Comlink SL -yritykselle – Kehotus huomautusten esittämiseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukaisesti ⁽¹⁾	25
2010/C 140/10	Ennakoilmoitus yrityskestymästä (Asia COMP/M.5870 – Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia) ⁽¹⁾	33

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

LAUSUNNOT

NEUVOSTO

NEUVOSTON LAUSUNTO

Viron tarkistetusta lähentymisohjelmasta vuosiksi 2009–2013

(2010/C 140/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

on kuullut talous- ja rahoituskomiteaa,

ON ANTANUT SEURAAVAN LAUSUNNON:

(1) Neuvosto tutki 26 päivänä huhtikuuta 2010 Viron tarkistetun lähentymisohjelman, joka kattaa vuodet 2009–2013.

(2) Viron talous on nousemassa vakavasta taantumasta. Taantuma on luonut suuria paineita julkiselle taloudelle, mutta samalla kestäättömän kotimaankysynnän kääntymisen ja kiinteistömarkkinoiden kuplan puhkeaminen ovat johtaneet aiemmin suuren sisäisen ja ulkoisen epätasapainon nopeaan purkautumiseen. Koska makrotaloudellinen epätasapaino oli huomattava ennen laskusuhdannetta, hallituksen laaja-alaiset ja päättäväiset toimet, joilla hillittiin talou-

den laskusuhdanteen kielteisiä vaikutuksia julkiseen talouteen, olivat järkevä, Euroopan talouden elvytysuunnitelman mukainen ratkaisu. Se auttoi lieventämään talouteen, talousarvioon ja rahoitusjärjestelmään kohdistuvia riskejä ja tuki talouden kilpailukyvyyn palauttamista hinta- ja palkkasopeutusten kautta. Valuuttakurssin vakautta tukevien vankkojen rahapoliittisten puskurien ylläpitäminen ja viisas julkisen sektorin politiikka, johon kuului myös rajat ylittävän yhteistyön lisääminen, auttoivat välttymään kielteisiltä kehityssuuntauksilta. Yksityisen sektorin korkeiksi kasvaneita velkatasoja alennetaan nyt vähitellen, mutta ne jarruttavat silti elpymistä rajoittamalla kulutusta ja investointeja. Keskeisinä haasteina on nyt nostaa talouden tuottavuutta kilpailukyvyyn parantamiseksi ja pysyvän lähentymiskehityksen aikaansaamiseksi sekä hillitä pitkäaikaistyöttömyyden aiheuttamaa ammattitaitoisen työvoiman menettämisen riskiä. Laajempaan talouden haasteena on positiivisen ja kestävä kasvun palauttaminen joutumatta uudelleen merkittävään sisäiseen ja ulkoiseen epätasapainoon. Julkista taloutta on jo sopeutettu tuntuvasti tulevina vuosina odotettavissa olevaan pienempään kasvuun, mutta edistystä on vielä saatava aikaan keskipitkällä aikavälillä.

(3) Vaikka toteutuneen BKT:n supistuminen kriisitilanteessa on paljolti syklistä, potentiaalisen tuotannon tasoon on myös kohdistunut negatiivisia vaikutuksia. Kriisi voi lisäksi vaikuttaa potentiaaliseen kasvuun keskipitkällä aikavälillä, kun investoinnit vähenevät, luotonsaanti tiukentuu ja rakennustyöttömyys lisääntyy. Talouskriisin vaikutukset pahentavat lisäksi väestön ikääntymisen kielteisiä vaikutuksia potentiaaliseen tuotantoon ja julkisen talouden kestävyys. Tätä taustaa vasten on olennaisen tärkeää kiihdyttää rakennemuutosten vauhtia potentiaalisen kasvun tukemiseksi. Tämän edellytyksenä on talouden mukauttaminen sellaisen koostumukseltaan kestävämmän kasvun aikaansaamiseksi, jossa viennillä on hallitsevampi osa. Erityisesti ottaen huomioon työttömyyden merkittävän kasvun Virossa on tärkeää vauhdittaa aktiivisen työmarkkinapolitiikan täytäntöönpanoa, parantaa koulutusjärjestelmien tarjonnan ja työmarkkinoiden tarpeiden kohtaamista ja investoida elinikäiseen oppimiseen.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1. Tässä tekstissä mainitut asiakirjat löytyvät seuraavilta verkkosivuilta: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

- (4) BKT:n määrä romahti arviolta 14,5 prosenttia vuonna 2009, mutta ohjelmaan sisältyvän makrotalouden skenaarion mukaan se pysyy vakaana (-0,1 prosenttia) tarkasteltaessa koko vuotta 2010 ja elpyy keskimäärin 3,7 prosentin kasvu-uralle jäljellä olevalla ohjelmakaudella.

Suhdanneolojen ennakoitaan paranevan vähitellen vuoden 2010 aikana. Heikon kotimaankysynnän odotetaan jarruttavan elpymistä edelleen vuonna 2010; kasvua on odotettavissa pääasiassa lisääntyvästä ulkomaankysynnästä ja varastosyklin kääntymisestä. Kotimaisten kasvun lähteiden uskotaan piristyvän vuodesta 2011 eteenpäin. Tällä hetkellä saatavilla olevien tietojen perusteella ⁽¹⁾ skenario perustuu uskottaviin kasvuoletuksiin, mutta talouden kehittymiseen liittyy edelleen suuria epävarmuustekijöitä. Ohjelman inflaatioennusteet vaikuttavat realistisilta, ja rahapolitiikkaa ja valuuttaturssia koskevat oletukset ovat yhtäpitäviä makrotalouden skenaarion muiden tietojen kanssa. Kotimaan hinnat ja palkat ovat laskeneet nimellisesti jo jonkin aikaa, ja laskun odotetaan jatkuvan vuonna 2010 sekä ohjelman että komission yksiköiden syksyn 2009 ennusteen mukaan, vaikkakin ennusteissa on joitakin eroja. Tuonti on taantuman seurauksena romahtanut, joten aiemmin suuri ulkoinen vaje on vaihtunut ylijäämäksi, jonka uskotaan ohjelmassa säilyvän keskipitkällä aikavälillä suurempana kuin komission yksiköiden syksyn ennusteissa oletetaan, sillä ohjelman odotukset kotimaankysynnän kehittymisestä ovat varovaisempia. Ohjelman mukaan työttömyys kasvaa edelleen vuonna 2010 ja osallistumisaste laskee koko ohjelmakauden ajan.

- (5) Viranomaisten yleinen talous- ja budjettistrategia kertoo vahvasta uskosta terveeseen julkiseen talouteen. Ohjelmassa julkisen talouden vuoden 2009 alijäämän arvioidaan olevan 2,6 prosenttia suhteessa BKT:hen eli hyvin lähellä vuoden 2008 tasoa (2,7 prosenttia). Tämä on seurausta taloustilanteen merkittävän heikkenemisen torjumiseksi vuoden 2009 aikana toteutetuista kattavista, laaja-alaisista julkisen talouden vakauttamistoimista. Vakauttamisen tuloksena nimelliset tulot kasvoivat hieman ennen kaikkea muiden tulojen kuin verotulojen kasvun ja useiden verokantojen noston ansiosta, vaikka nimellinen BKT laski huomattavasti. Myös menot saatiin pidettyä vuoden 2008 tasolla julkisen kulutuksen tuntuvien leikkauksien avulla. Samaan aikaan EU:n rakennerahastovarojen käyttöä lisättiin, mikä tasasi suhdannetta ja tuki näin taloutta.

Rakenteellisen rahoitusaseman, so. suhdannetasoitettu julkisen talouden rahoitusasema ilman kertaluonteisia ja muita väliaikaisia toimenpiteitä, parannus yhteisesti sovittujen menetelmien mukaisesti laskettuna oli 3,5 prosenttia suhteessa BKT:hen ohjelman mukaan, mikä tarkoittaa tiukan rajoitettavaa finanssipolitiikan viritystä. Samaan aikaan vuonna 2009 toteutettujen harkinnanvaraisten toimenpiteiden kokonaismäärä viittaa vielä vankempaan vakauttamis-

toimiin, joiden määrä on yli 9 prosenttia suhteessa BKT:hen. Ero voidaan selittää ensinnäkin sillä, että vakauttamisstrategia perustui laajalti aiemmin vakiintuneen julkisen kulutuksen ja sosiaalietuuksien kasvusuuntauksen kääntämiseen päivästäiseksi; toiseksi verotuloihin kohdistuneilla negatiivisilla koostumusvaikutuksilla, jotka johtuvat erityisesti yksityisen kulutuksen ja palkkamenojen selvästä vähentymisestä; kolmanneksi suhdannetasoitettujen rahoitusasemien lakemiseen liittyvillä epävarmuustekijöillä, jotka johtuvat taantuman laajuudesta ja ominaispiirteistä. Ohjelman mukaan julkisen talouden alijäämä alkaa pienentyä vähitellen vuonna 2010 ja rahoitusasema muuttuu ylijäämäiseksi ohjelmakauden loppuun mennessä.

- (6) Ohjelmassa ennakoitaan, että julkisen talouden vuoden 2010 alijäämä on 2,2 prosenttia suhteessa BKT:hen. Julkisen talouden rahoitusaseman parantuminen edellisvuoteen verrattuna on pääasiassa sen ansiota, että vuoden 2009 jälkipuoliskolta lähtien on toteutettu sekä tulo- että menopuolella vakauttamistoimia, joiden vaikutukset tuntuvat koko vuoden ajan. Lisäksi vuonna 2010 korotettiin edelleen valmisteveroja, minkä seurauksena verotulojen ennakoitaan kasvavan, vaikka nimellinen BKT supistuukin noin 1,25 prosenttia. Nimellismenojen odotetaan pysyvän suunnilleen vuoden 2009 tasolla, sillä julkisten investointien kasvun vastapainoksi julkista kulutusta supistetaan edelleen; menosuhde kasvaa näin hieman. Vuoden 2009 jälkipuoliskolla päätettyjen koko vuoteen vaikuttavien BKT:hen suhteutettuna 2,5 prosentin suuruisen vakauttamistoimien lisäksi rahoitusaseman parantamiseksi toteutetaan muita toimenpiteitä, joiden määrä on yhteensä 0,7 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2010. Suunniteltu finanssipolitiikan viritys, joka mitataan rakenteellisen rahoitusaseman muutoksen perusteella, on silti pitkälti neutraali. Kahden lähestymistavan välinen ero selittyy osittain sillä, että ohjelmaan sisältyy enemmän kertaluonteisia ja väliaikaisia toimenpiteitä, kun suhdanneolot ovat vielä heikot, ja osittain edellä mainituilla suhdannetasoitettujen rahoitusasemien laskentaan liittyvillä epävarmuustekijöillä.

- (7) Ohjelmassa esitetyn julkisen talouden keskipitkän aikavälin strategian tärkeimpänä tavoitteena on saavuttaa keskipitkän aikavälin tavoite, joka on ohjelmassa määritelty rakenteelliseksi tasapainoksi, viimeistään ohjelmakauden loppuessa eli vuonna 2013, jolloin julkisen talouden rahoitusaseman ja perusjäämän ennustetaan kääntyvän ylijäämäisiksi. Kun otetaan huomioon tuoreimmat ennusteet ja velkataso, keskipitkän aikavälin tavoite vastaa hyvin vakaus- ja kasvuso- pimuksen päämääriä. Yhteisesti sovittujen menetelmien mukaisesti laskettu rakenteellinen rahoitusasema kohenee ohjelman mukaan vuosittain 0,5 – 1 prosenttia suhteessa BKT:hen vuosina 2011–2013. Parannus on etupäässä sen ansiota, että menojen suhde BKT:hen laskee nopeammin kuin tulojen suhde BKT:hen, kun useimpien perusmenoluokkien, erityisesti palkansaajakorvausten ja sosiaalivastusten, odotetaan pienenevän nimellisesti ohjelman myöhempinä vuosina. Ohjelmassa ei kuitenkaan anneta yksityiskohtaista tietoa vakauttamisen tueksi toteutettavista laajemmista toimenpiteistä. Kertaluonteisten toimenpiteiden hyödyntämistä julkisen talouden tavoitteiden saavuttamisessa vähennetään vuonna 2011, ja se lopetetaan kokonaan

⁽¹⁾ Arvioinnissa otetaan huomioon komission yksiköiden syksyn 2009 ennuste mutta myös muita sittemmin käyttöön tulleita tietoja.

ohjelman myöhempinä vuosina. Tämän kehityksen sekä vuosien 2007–2013 rahoituskehityksessä saatavilla olevan rahoituksen vähenemisen myötä muiden tulojen kuin verotulojen osuuden ennakoitaan laskevan vuoden 2008 tasolle ohjelmakauden loppuun mennessä.

- (8) Julkisen talouden toteutumat voivat osoittautua ohjelmassa ennakoitua heikommiksi lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä. Kuten edellä on mainittu, makrotaloudelliseen ympäristöön liittyviä epävarmuustekijöitä on paljon, ja ne aiheuttavat ilmeisiä riskejä julkiselle taloudelle, vaikkei tässä vaiheessa olekaan syytä olettaa, että riskit painottuisivat suhteettomasti ylös- tai alaspäin. Epävarmuutta kasvattaa vuonna 2010 myös turvautuminen epävakaisiin tuloeriin. Esimerkiksi muun omaisuuden kuin rahoitusomaisuuden kaavailtu myynti, jonka tuotto olisi yhteensä 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen, ei välttämättä toteudu kokonaisuudessaan, eikä valtionyhtiöiden osinkojen ja tuotto-osuuksien pienentäminen onnistu ilman hallinnollisia päätöksiä, eli täytäntöönpanoon liittyy riskejä. Vuoden 2009 odotettua paremmat verotulot johtuvat lisäksi osittain sellaisten tavaroiden laajamittaisesta varastoinnista, joihin sovelletaan valmisteveroa sellaisena kuin se oli ennen verokannan korotusta tammikuussa 2010, jolloin tuloksena on vastaava kielteinen tuloaikutus vuonna 2010.

Vaikka kertaluonteisiin ja väliaikaisiin toimenpiteisiin turvaututaan vähemmän ohjelman myöhempinä vuosina, niiden tilalla toteutettavista rakenteellisista toimista ei anneta riittävästi tietoa, joten tavoitteiden saavuttaminen ovat riskialtista. Riskejä lieventävät kuitenkin Viron viranomaisten aiemmat vakuuttavat julkisen talouden tulokset.

- (9) Julkisen talouden bruttovelkasuhde oli 7,8 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2009 eli selvästi perussopimuksen viitearvoa alempi. Velkasuhteen odotetaan julkisen talouden alijäämien myötä nousevan 14,3 prosenttiin suhteessa BKT:hen viimeistään ohjelmakauden lopussa. Julkisen talouden nettovarallisuusasema pysynee samana koko ohjelmakauden ajan.
- (10) Keskipitkän aikavälin velkaennusteet, joissa oletetaan BKT:n kasvun palautuvan vähitellen tasolle, jota ennakoitiin ennen kriisiä, sekä verosuhteen palautuvan kriisiä edeltäneelle tasolle ja joihin sisältyy väestön ikääntymiseen liittyvien menojen ennakoitu kasvu, osoittavat, että ohjelmassa kaavailtu julkisen talouden strategia sellaisenaan ja ilman muita politiikan muutoksia riittäisi hyvin vakauttamaan velan suhteessa BKT:hen viimeistään vuonna 2020.
- (11) Väestön ikääntymisestä julkiseen talouteen aiheutuvat pitkän aikavälin vaikutukset ovat selvästi EU:n keskiarvoa pienemmät. Bruttovelan määrä on nykyisellään Virossa hyvin pieni, ja terveen julkisen talouden ylläpitäminen talousarviosuunnitelmien mukaisesti koko ohjelmakauden ajan auttaisi pienentämään julkisen talouden kestävyttä uhkaavia

riskejä, jotka arvioitiin julkisen talouden kestävyttä koskevissa komission vuoden 2009 kertomuksessa⁽¹⁾ alhaisiksi.

- (12) Talousarviokehityksen pohjana on sääntö, jonka mukaan julkisen talouden rahoitusaseman pitää olla nimellisesti tasapainossa. Sääntö on toiminut talouspolitiikan pitkän aikavälin ankkurina ja on auttanut saavuttamaan vakuuttavia julkisen talouden tuloksia ja kerryttämään rahoitusomaisuutta.

Säännön täytäntöönpanossa on viime vuosina alettu ottaa suhdanteet enemmän huomioon. Näin on hyväksytty joitakin rakenteelliseen tasapainoon perustuvan suhdannehuipun aikana ja alijäämien hyväksyminen taantuman aikana. Erillisten meno- ja/tai tulosääntöjen puuttuminen on kuitenkin saattanut johtaa siihen, että osa odottamattomista tuloista on käytetty suhdannenousujen ja -huippujen aikana. Keskipitkän aikavälin talousarviokehityksessä on myös eräitä puutteita, jotka heikentävät vuotuisten tarkistusten jatkuvuutta: esimerkiksi tarkistetuista lähentymisohjelmista ei keskustella ennen parlamentin hyväksyntää. Ohjelmasta sisältyy jo täytäntöönpanovaiheessa olevia suunnitelmia, joilla vahvistetaan talousarvioprosessia kehittämällä strategista ja vuotuista suunnittelua ja joilla näin korjataan joitakin edellä kuvatuista puutteista.

- (13) Vuosina 2009–2010 toteutetut veromuutokset ovat jatkoa strategialle, jossa verotusta siirretään yhä enemmän kuluksi ja luonnonvarojen käyttöön. Myös työn verotusta on kuitenkin lisätty. Ohjelmassa mainittuja toimia ovat lisäksi parhailaan tehtävä analyysi nykyisten verovapautusten ja edullisempien verokantojen tehokkuudesta, talousarvioprosessin joustavuuden lisääminen vähentämällä tiettyyn käyttötarkoitukseen sidottujen tulojen määrää, veronkieron torjumispyrkimykset sekä verohallinnon yksinkertaistamisen ja tehostamisen jatkaminen. Nämä toimenpiteet sekä verotuksen siirtäminen työn sijasta vähemmän suhdanneherkkiin lähteisiin voivat auttaa parantamaan julkisen talouden laatua ja lieventämään julkisen talouden näkyymiin kohdistuvia riskejä.
- (14) Strategia, jolla varmistetaan ongelmaton osallistuminen ERM II -mekanismiin, vahvistettuna lukuisilla ERM II:n liittymisen aikaan tehdyillä poliittisilla sitoumuksilla, pyritään valuuttakurssin vakauden varmistamiseen. Sitä varten ylläpidetään vankkoja rahapolitiittisia puskureita, turvataan rahoitusalan ja julkisen talouden vakaus ja varmistetaan työ- ja tuotemarkkinoiden joustavuus.

⁽¹⁾ Julkisen talouden kestävyttä koskevissa 10.11.2009 antamissaan päätelmissä "neuvosto kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään huomiota kestävyteen tähtääviin strategioihin tulevissa vakaus- ja lähentymisohjelmissaan" ja "pyytää komissiota yhdessä talouspoliittisen komitean ja talous- ja rahoituskomitean kanssa kehittämään edelleen menetelmiä julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyden arvioimiseksi hyvissä ajoin ennen julkisen talouden kestävyttä koskevan seuraavan kertomuksen laatimista". Kyseinen kertomus on määrää laatia vuonna 2012.

Joskin Virolla oli kriisin alkaessa verrattain vahva asema suurten julkisen talouden varantojen, pääosin terveen pankkialan ja suhteellisen suuren hinta- ja palkkajoustavuuden ansiosta, aiemmat politiikat eivät ole estäneet makrotalouden merkittävän epätasapainon muodostumista, mistä ovat osoituksena hyvin suuri luotonannon kasvu, merkittävät inflaatiopaineet, suuri vaihtotaseen alijäämä ja kestämaton kiinteistöjen hinnannousu. Viranomaiset ottivat vuonna 2009 käyttöön useita laajoja vakauttamispaketteja julkisen talouden heikkenemisen rajoittamiseksi kriisissä. Vakauttamisen positiiviset vaikutukset ulottuvat vuotta 2009 pidemmällekin: esimerkiksi julkisen sektorin palkkamenojen supistaminen auttaa edelleen talouden epätasapainon purkamisessa. Pankkiala on edelleen hyvin pääomitettu ja sillä on riittävästi likviditeettiä. Myös rakennepolitiikassa on edistytty. Äskettäin hyväksytty työlaki on lisännyt työmarkkinoiden joustavuutta ja helpottanut talouden muokkamista aiemmasta kotimaankysyntään perustuvasta mallista kestävämmän kasvun malliin. Tuotemarkkinoihin kohdistuvalla politiikalla pyritään lisäämään kilpailua. Avoimen sektorin kilpailukyky, joka alkoi vuonna 2009 hyötyä parhailaan tapahtuvasta palkkakustannusten alenemisestä ja jota tuetaan myös kohdennetuin valtionohjelmin, joissa muun muassa käytetään tehokkaasti EU:n rakennerahastovaroja, on vahvistumassa. Tulevaisuuden haasteena on välttää paluu merkittävään sisäiseen ja ulkoiseen epätasapainoon siinä vaiheessa, kun elpyminen vakiintuu.

- (15) Kun otetaan huomioon edellä mainitut julkisen talouden tavoitteisiin kohdistuvat riskit, ohjelmassa esitetyn julkisen talouden strategian voidaan katsoa olevan pääpiirteittäin vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimusten mukainen. Esimerkiksi se, että keskipitkän aikavälin tavoitteeseen on määrä päästä viimeistään ohjelmakauden lopussa, vaikka taloudellinen toiminta on äskettäin supistunut rajusti, kertoo riittävän kunnianhimoisesta tavoitteesta, joka vastaa vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksia ja mahdollistaa ongelmattoman osallistumisen ERM II -mekanismiin. Makrotaloudelliseen ympäristöön liittyvistä epävarmuustekijöistä ja epävakaisiin tuloeriin turvautumisesta aiheutuu kuitenkin joitakin riskejä lyhyellä aikavälillä. On myös mahdollista, että keskipitkän aikavälin tavoitetta ei saavuteta ohjelmassa suunnitellulla tavalla, jos tavoitteena olevaa vakauttamista ei tueta muin toimenpitein keskipitkällä aikavälillä.

- (16) Vakaus- ja lähentymisohjelmia koskevissa käytännössä täsmennetyistä tietovaatimuksista voidaan todeta, että ohjelmasta puuttuu joitakin pakollisia ja vapaaehtoisia tietoja⁽¹⁾.

Yleisenä päätelmänä voidaan todeta, että Viro on vakauttanut julkista taloutta päättäväisesti vuonna 2009 taloustilanteen heikennyttyä merkittävästi ja on siten edistänyt talouden parhailaan käynnissä olevaa sopeutumista ja pyrkinyt tukemaan ongelmattomaa osallistumista ERM II -mekanismiin sekä pyrkinyt välttämään liiallisen alijäämän syntymisen. Talous on nyt nousemassa vakavasta taantumasta, mutta keskimääräisen kasvun ennakoidaan pysyvän keskipitkällä aikavälillä selvästi vaimumpana kuin edellisen suhdanteen nousu- ja huippuvuosina. Vuonna 2009 toteutetut vakauttamistoimet ovat jo sopeuttaneet julkista taloutta merkittävästi keskipitkällä aikavälillä odotettavissa olevaan heikomman kasvun tilanteeseen. Menovalvontaa olisi kuitenkin vielä tiukennettava ja julkisen talouden keskipitkän aikavälin kehystä parannettava. Ohjelman tavoitteena on julkisen talouden alijäämän supistaminen asteittain vuodesta 2010 siten, että rahoitusasema muuttuu ylijäämäiseksi keskipitkän aikavälin tavoitteen mukaisesti viimeistään ohjelmakauden lopussa, vaikkakin julkisen talouden tuloksiin liittyy heikkeneemisriskejä lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä.

Edellä esitetyn arvion perusteella ja ottaen huomioon tarve varmistaa kestävä lähentyminen ja ongelmattoman osallistuminen ERM II -mekanismiin Viroa kehoitetaan:

- i) varmistamaan, että julkisen talouden alijäämä pysyy alle 3 prosentissa suhteessa BKT:hen, ja tukemaan kaavailtua paluuta keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tarvittavin toimenpitein keskipitkällä aikavälillä;
- ii) vahvistamaan keskipitkän aikavälin talousarviokehystä erityisesti parantamalla menosuunnittelua ja tehostamalla edelleen strategisten tavoitteiden seuranta- ja raportointijärjestelmää.

Keskeisten makrotaloutta ja julkista taloutta koskevien ennusteiden vertailu

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
BKT:n määrä (%-muutos)	LO tammikuu 2010	- 3,6	- 14,5	- 0,1	3,3	3,7	4,0
	KOM marraskuu 2009	- 3,6	- 13,7	- 0,1	4,2	—	—
	LO joulukuu 2008	- 2,2	- 3,5	2,6	4,8	5,0	—

⁽¹⁾ Ohjelmasta puuttuvat erityisesti nimellistä efektiivistä valuuttakurssia koskevat ennusteet.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
YKHI-inflaatio (%)	LO tammikuu 2010	10,6	0,2	0,4	1,9	2,3	2,7
	KOM marraskuu 2009	10,6	0,2	0,5	2,1	—	—
	LO joulukuu 2008	10,6	4,2	2,8	3,0	3,2	—
Tuotantokuilu ⁽¹⁾ (% suhteessa potentiaaliseen BKT:hen)	LO tammikuu 2010	6,2	-8,8	-8,4	-5,7	-3,1	-0,5
	KOM marraskuu 2009 ⁽²⁾	4,7	-9,4	-9,1	-5,4	—	—
	LO joulukuu 2008	0,9	-5,7	-5,9	-3,9	-1,7	—
Nettoluotonanto ulkomaille/nettoluotonotto ulkomailta (% suhteessa BKT:hen)	LO tammikuu 2010	-8,4	6,9	8,5	6,3	2,9	-1,0
	KOM marraskuu 2009	-8,2	6,3	3,7	2,4	—	—
	LO joulukuu 2008	-10,5	-5,1	-5,0	-4,7	-4,7	—
Julkisen talouden tulot (% suhteessa BKT:hen)	LO tammikuu 2010	37,1	45,0	45,7	44,0	41,5	39,2
	KOM marraskuu 2009	37,1	41,9	43,5	42,4	—	—
	LO joulukuu 2008	36,2	38,9	37,8	36,5	35,2	—
Julkisen talouden menot (% suhteessa BKT:hen)	LO tammikuu 2010	39,9	47,6	47,9	46,0	42,5	39,0
	KOM marraskuu 2009	39,9	44,8	46,7	45,4	—	—
	LO joulukuu 2008	38,2	40,6	38,8	36,4	35,0	—
Julkisen talouden rahoitusasema ⁽³⁾ (% suhteessa BKT:hen)	LO tammikuu 2010	-2,8	-2,6	-2,2	-2,0	-1,0	0,2
	KOM marraskuu 2009	-2,7	-3,0	-3,2	-3,0	—	—
	LO joulukuu 2008	-1,9	-1,7	-1,0	0,1	0,2	—
Perusjäämä (% suhteessa BKT:hen)	LO tammikuu 2010	-2,5	-2,3	-2,0	-1,7	-0,6	0,7
	KOM marraskuu 2009	-2,5	-2,6	-2,6	-2,3	—	—
	LO joulukuu 2008	-1,8	-1,5	-0,8	0,3	0,4	—
Suhdannetasoitettu rahoitusasema ⁽¹⁾ (% suhteessa BKT:hen)	LO tammikuu 2010	-4,7	0,1	0,4	-0,3	-0,1	0,4
	KOM marraskuu 2009	-4,2	-0,1	-0,4	-1,3	—	—
	LO joulukuu 2008	-2,2	0,0	0,8	1,3	0,7	—
Rakenteellinen rahoitusasema ⁽⁴⁾ (% suhteessa BKT:hen)	LO tammikuu 2010	-4,7	-1,1	-1,5	-0,9	-0,1	0,4
	KOM marraskuu 2009	-4,4	-2,5	-2,4	-1,9	—	—
	LO joulukuu 2008	-2,4	-0,1	0,4	1,2	0,7	—
Julkinen bruttovelka (% suhteessa BKT:hen)	LO tammikuu 2010	4,6	7,8	10,1	13,0	14,2	14,3
	KOM marraskuu 2009	4,6	7,4	10,9	13,2	—	—
	LO joulukuu 2008	3,7	3,7	3,5	3,0	2,8	—

Huom:

⁽¹⁾ Ohjelmien mukaiset tuotantokuilut ja suhdannetasoitettut rahoitusasemat, jotka komission yksiköt ovat laskeneet uudelleen ohjelmien tietojen perusteella.

⁽²⁾ Perustuu ennusteisiin, joiden mukaan potentiaalinen kasvu on 2,3 % vuonna 2008, -0,2 % vuonna 2009, -0,4 % vuonna 2010 ja 0,2 % vuonna 2011.

⁽³⁾ Lähentymisohjelma: EKT95-määritelmä; komission yksiköt: liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn mukainen määritelmä.

⁽⁴⁾ Suhdannetasoitettu rahoitusasema, jossa ei ole otettu huomioon kertaluonteisia eikä muita väliaikaisia toimenpiteitä. Kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet ovat viimeisimmän ohjelman mukaan 1,2 % suhteessa BKT:hen vuonna 2009, 1,9 % suhteessa BKT:hen vuonna 2010 ja 0,6 % suhteessa BKT:hen vuonna 2011 (kaikki alijäämiä supistavia) ja komission yksiköiden syksyn 2009 ennusteen mukaan 0,2 % suhteessa BKT:hen vuonna 2008, 2,4 % suhteessa BKT:hen vuonna 2009, 2,0 % suhteessa BKT:hen vuonna 2010 ja 0,6 % suhteessa BKT:hen vuonna 2011 (kaikki alijäämiä supistavia).

Lähde:

Lähentymisohjelma (LO), komission yksiköiden syksyn 2009 talousennuste (KOM) ja komission yksiköiden laskelmat.

NEUVOSTON LAUSUNTO,

Ranskan tarkistetusta vakausohjelmasta vuosiksi 2009–2013

(2010/C 140/02)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

on kuullut talous- ja rahoituskomiteaa,

ON ANTANUT SEURAAVAN LAUSUNNON:

- (1) Neuvosto tutki 26 päivänä huhtikuuta 2010 Ranskan tarkistetun vakausohjelman, joka kattaa vuodet 2009–2013.
- (2) Ranskan taloudellinen toiminta kadotti dynaamisuutensa vuoden 2008 aikana ja supistui jyrkästi vuoden 2008 viimeisellä ja vuoden 2009 ensimmäisellä neljänneksellä. Vuoden 2009 toisesta neljänneksestä lähtien se oli jälleen noususuuntaista Ranskassa ja sen naapurimaissa toteutettujen elvytystoimien ansiosta. Yksi keskeinen talouspolitiikan haaste on julkisen talouden tilanne. Ranskan alijäämä on vuodesta 2002 ollut yli 3 prosentin rajan suhteessa BKT:hen tai lähellä sitä ennen kaikkea riittämättömien vakauttamistoimien vuoksi. Ranskaan sovellettiinkin liiallisesta alijäämästä johtuvaa menettelyä vuosina 2002–2007, ja se sai komissiolta toimintaohjeet toukokuussa 2008. Kun alijäämän ilmoitettiin ylittävän 3 prosentin rajan suhteessa BKT:hen vuonna 2008, aloitettiin helmikuussa 2009 uusi liiallista alijäämää koskeva menettely, jonka mukaan liiallinen alijäämä on korjattava viimeistään vuonna 2013. Muita haasteita ovat tarjontapuolen heikkoudet, jotka ovat murentaneet ulkoista kilpailukykyä, ja työvoiman alhainen käyttöaste.

(3) Vaikka toteutuneen BKT:n supistuminen kriisitilanteessa on paljolti syklistä, on kriisi vaikuttanut haitallisesti myös potentiaalisen tuotannon tasoon. Kriisi voi lisäksi vaikuttaa potentiaaliseen kasvuun keskipitkällä aikavälillä, kun investoinnit vähenevät, luotonsaanti tiukentuu ja rakennetyöttömyys lisääntyy. Talouskriisin vaikutukset myös pahentavat väestön ikääntymisen kielteisiä vaikutuksia potentiaaliseen tuotantoon ja julkisen talouden kestävyYTEEN. Tätä taustaa vasten on olennaisen tärkeää vauhdittaa rakenneuudistuksia potentiaalisen kasvun tukemiseksi. Ranskan olisi erityisesti toteutettava uudistuksia työmarkkinoiden ja yleisten kilpailu- ja palvelu- ja rahoituskomiteaa,

(4) Ohjelman taustalla olevan makrotalouden skenaarion mukaan reaalisena BKT:n määrä kasvaa jälleen 1,4 prosenttia vuonna 2010 supistuttuaan 2,2 prosenttia vuonna 2009 ja elpyy keskimäärin 2,5 prosentin kasvu-uralle ohjelmakauden myöhempinä vuosina. Tällä hetkellä saatavilla olevien tietojen⁽²⁾ perusteella skenaario vaikuttaa perustuvan hie-man suotuisiin kasvuoletuksiin vuonna 2010 pitkälti komission yksiköiden ennusteen mukaisesti, ja veroja tuova osuus kasvurakenteesta on ohjelman ennusteissa suurempi kuin komission yksiköiden ennusteissa. Kasvun oletetaan vuodesta 2011 lähtien olevan huomattavan suotuisaa ja keskimäärin 0,75 prosenttiyksikköä potentiaalia suurempaa vuosina 2011–2013 (ohjelmassa esitettyihin tietoihin perustuvien, yhteisesti sovitujen menetelmien mukaisesti tehtyjen komission yksiköiden laskelmien mukaan). Tämän seurauksena tuotantokuilu sulkeutuu nopeasti. Kasvuluvut perustuvat pääasiassa kotimaankysyntään ja erityisesti kotitalouksien kulutukseen koko ohjelmakauden ajan. Ohjelman inflaatioennusteet vaikuttavat olevan komission yksiköiden ennusteiden mukaisia, samoin kuin ennusteet työllisyyden kasvusta, joka jatkuu negatiivisena vielä vuonna 2010 johtuen siitä, että työllisyys piristyy perinteisesti viipeellä toimeliaisuuteen nähden.

(5) Julkisen talouden vuoden 2009 alijäämän arvioidaan ohjelmassa olevan 7,9 prosenttia suhteessa BKT:hen. Tuntuva heikkeneminen vuoden 2008 3,4 prosentin alijäämästä suhteessa BKT:hen johtuu suurelta osin kriisin vaikutuksesta julkiseen talouteen (etenkin yhtiövero- ja alv-tuloihin) mutta myös elvytystoimista, joiden vaikutus on 1,1 prosenttia suhteessa BKT:hen ja jotka hallitus hyväksyi Euroopan talouden elvytysuunnitelman mukaisesti. Ohjelman mukaan finanssipolitiikan on tarkoitus olla neutraalia vuonna 2010 ja rajoittavaa myöhempinä vuosina, jotta liiallinen alijäämä saadaan korjattua viimeistään vuonna 2013 oletetun kasvun skenaarion toteutuessa. Vakauttamisen on neuvoston suosittelman irtautumisstrategian mukaista.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1. Tässä tekstissä mainitut asiakirjat löytyvät seuraavilta verkkosivuilta: http://ec.europa.eu/economy_finance/spp/index_en.htm

⁽²⁾ Arvioinnissa otetaan huomioon komission yksiköiden syksyn 2009 ennuste ja helmikuun 2010 väliennuste mutta myös muita sittemmin käyttöön tulleita tietoja.

(6) Helmikuun 2010 vakausohjelman mukaan julkisen talouden alijäämä syvenee vuonna 2010 vielä 0,3 prosenttia suhteessa BKT:hen ja on siten 8,2 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2010. Ranska on toteuttanut alijäämää supistavia toimenpiteitä vuonna 2010 hallituksen vuoden 2010 talousarviolakiesityksen mukaisesti ja on suuressa määrin välttänyt julkisen talouden tilan heikkenemisen edelleen, lukuun ottamatta päätöstä "tulevaisuuteen investoimiseksi" otettavasta valtion velasta, jonka negatiivinen talousarviovaikutus on noin 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2010 (ja sen jälkeen). Julkista taloutta on siis pääpiirteittäin hoidettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 7 kohdan nojalla Ranskalle osoitettujen suositusten mukaisesti. BKT:hen suhteutettu vuoden 2010 alijäämäennuste on 0,3 prosenttia parempi kuin vuoden 2010 talousarvioesityksessä sen perusteella, että alijäämätuloksen odotetaan olevan ennakoitua parempi vuonna 2009 (0,2 prosenttia suhteessa BKT:hen) ja kasvuennusteita on tarkistettu (0,3 prosenttia suhteessa BKT:hen). Tilannetta heikentävät kuitenkin ympäristöverosta luopuminen Ranskan perustuslakituomioistuimen päätöksen mukaisesti sekä edellä mainitusta valtion velasta seuraavat toimenpiteet. Näiden yhteisvaikutus kasvattaa alijäämää noin 0,2 prosenttia suhteessa BKT:hen. Viimeksi mainitut toimenpiteet myös muuttivat harkinnanvaraisten toimenpiteiden vaikutusta siten, että se on ohjelmassa lähes neutraali, kun se vielä neuvoston suosituksen antamisen aikaan oli noin + 0,25 prosenttia suhteessa BKT:hen. Euroopan talouden elvytysuunnitelman yhteydessä toteutetut elvytystoimenpiteet, joiden vaikutus on 1,1 prosenttia suhteessa BKT:hen, lakkautetaan osittain eli supistetaan 0,4 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2010. Samalla toteutetaan eräitä uusia vakauttamistoimia, joiden vaikutus on 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen (erityisesti sosiaaliturvabudjettiin sisältyvien verojen nosto), jolloin vakauttamistoimien vaikutus on kaiken kaikkiaan 0,8 prosenttia suhteessa BKT:hen. Vakauttamisen vastapainoksi toteutetaan kuitenkin vuoden 2010 alkuperäiseen talousarvioon sisällytettyjä uusia alijäämää kasvattavia toimenpiteitä, joilla on pääasiassa lyhyen aikavälin kustannuksia ja joiden vaikutus on 0,7 prosenttia suhteessa BKT:hen: niitä ovat esimerkiksi alueellisen yritysveron uudistus (noin 0,6 prosenttia suhteessa BKT:hen) ja ravintolalan alv:n alentaminen (0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen) sekä edellä mainitut valtion velkaan liittyvät toimenpiteet (noin 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen). Rakenteellinen alijäämä eli komission yksiköiden ohjelmassa esitettyjen lukujen perusteella yhteisesti sovittujen menetelmien mukaisesti laskema suhdannetasoitettu alijäämä ilman kertaluonteisia ja muita väliaikaisia toimenpiteitä heikkenisi näin 0,25 prosenttiyksikköä vuonna 2010 ja olisi 6,5 prosenttia suhteessa BKT:hen. Jos otetaan huomioon, että yrityksille alueellisen yritysveron uudistuksen täytäntöönpanon yhteydessä maksettavaksi ennakoitujen palautusten siirtymäkauden vaikutus on 0,4 prosenttia suhteessa BKT:hen, rakenteellinen alijäämä kohenee vuonna 2010 hieman eli 0,1 prosenttiyksikköä 6,75 prosenttiin suhteessa BKT:hen. Kyseessä on kertaluonteinen toimenpide, vaikkei sitä ohjelmassa sellaisena pidetäkään.

(7) Ohjelmassa esitetyn julkisen talouden strategian tärkeimpänä tavoitteena on tuoda julkisen talouden alijäämä viitearvon mukaiseksi eli 3 prosenttiin suhteessa BKT:hen viimeistään vuonna 2013, joka on neuvoston 2 päivänä joulukuuta 2009 antamassa suosituksessa asetettu mää-

raaika. Ohjelmassa ennakoidaan, että julkisen talouden nimellinen alijäämä pienenee 6 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2011 ja edelleen 4,6 prosenttiin vuonna 2012 sekä lopulta 3 prosenttiin vuonna 2013. Perusjäämän odotetaan noudattelevan suunnilleen samanlaista uraa, jolloin se olisi - 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen ohjelmakauden lopussa, kun se on - 5,5 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2010. Yhteisesti sovittujen menetelmien mukaisesti laskettu rakenteellinen alijäämä kohe-nisi vuoden 2010 jälkeen siten, että se olisi noin 5 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2011, 4 prosenttia vuonna 2012 ja 2,75 prosenttia vuonna 2013. Julkisen talouden toimet olisivat vuosina 2010–2013 vuosittain keskimäärin 0,9 prosenttia suhteessa BKT:hen. Se on jonkin verran vähemmän kuin neuvosto suositteli: neuvoston mukaan vuotuisten toimien vaikutuksen olisi oltava keskimäärin yli 1 prosentin suhteessa BKT:hen. Sen lisäksi, että Euroopan talouden elvytysuunnitelman mukaiset toimenpiteet lakkautetaan kokonaan vuonna 2011, ohjelmassa kaavailtu vakauttamisstrategia perustuisi toimenpiteisiin, joilla hillitään menojen kasvua kaikilla hallinnon tasoilla. Ranskan viranomaiset aikovat pienentää nykyisten verovapautusten talousarviovaikutusta noin 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen joka vuosi vuodesta 2011 eteenpäin. Vakauttamisstrategiaa tukevia toimenpiteitä ei ole vielä määritelty mutta ne on määrä tuoda julki tulevien kuukausien aikana. Ohjelman mukaan keskipitkän aikavälin tavoitteena on rakenteellisesti tasapainoinen julkinen talous. Kun otetaan huomioon tuoreimmat ennusteet ja velkataso, keskipitkän aikavälin tavoite vastaa hyvin vakaus- ja kasvusopimuksen päämääriä. Tarkistetussa vakausohjelmassa ei ennakoita, että julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoite saavutettaisiin ohjelmakauden aikana.

(8) Alijäämätavoite vaikuttaa vuonna 2010 suhteellisen uskotavalta ja voi jopa ylittyä siinä tapauksessa, että ympäristövero lopulta otetaan muutettuna käyttöön. Julkisen talouden ennusteet saattavat kuitenkin osoittautua ohjelmassa odotettua heikommiksi vuodesta 2011 eteenpäin. Varsinkin vuosien 2011–2013 makrotalouden skenaario on huomattavan optimistinen. Erityisesti alijäämäennusteet ovat erittäin kasvuerkkiä: ohjelmaan sisältyvän herkkyyssanalyysin mukaan jos BKT:n kasvu jää kauden aikana alle 0,25 prosenttiyksikön, julkisen talouden alijäämä supistuisi vain 4 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2013.

Jos kumulatiivinen menetys on 0,75 prosenttia suhteessa BKT:hen, alijäämä olisi siis vuonna 2013 yhden prosentin suurempi suhteessa BKT:hen. Alijäämätavoitteita saattavat haitata myös mahdolliset menopuolen lipsumiset, sillä julkisten menojen kehityssuuntia pyritään muuttamaan kaikilla hallinnon alatasoilla tukematta tätä korjausliikettä riittävän yksityiskohtaisin toimin. Tulojen kehitystä koskevat melko optimistiset ennusteet perustuvat oletukseen, jonka mukaan kriisin aikaista haitallista ylitystä seuraa kiinniottoilmiö, sillä verojen ja BKT:n välisen suhteen jouston ennakoidaan olevan keskimäärin 1,2 vuosina 2011–2013. Myöskään aikomusta karsia verovapautuksia noin 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen joka vuosi vuodesta 2011 ei ole täsmennetty. Kaiken kaikkiaan Ranskan aiemmat tulokset osoittavat, että menoylityksiä ei voida sulkea pois. Ohjelmassa esitettyjen tietojen arvioinnin perusteella on olemassa huomattavia riskejä, että vuosien 2011–2013 alijäämätulokset jäävät heikommiksi kuin ohjelmassa ennakoidaan.

- (9) Julkisen talouden bruttovelkasuhde ylitti perussopimuksessa määrätyn viitearvon vuonna 2009 ja kasvaa ohjelman mukaan vuoteen 2012 asti. Julkisen bruttovelan arvioidaan olevan 77,4 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2009, kun se vuonna 2008 oli 67,4 prosenttia. Alijäämän syvenemisen ja BKT:n kasvun supistumisen ohella velkasuhdetta kasvatti tuntuva virta-varanto-korjauseura, joka liittyi pääasiassa pankki- ja autoalan rahoitustoimiin. Velkasuhteen odotetaan kasvavan vielä 9,2 prosenttiyksikköä ohjelmakauden aikana eli nousevan noin 87 prosenttiin suhteessa BKT:hen johtuen erityisesti julkisen talouden suurista alijäämistä. Kun otetaan huomioon, että julkisen talouden tavoitteisiin liittyy huomattavia riskejä, velkasuhde kehittyi todennäköisesti ohjelmassa ennustettua epäsuotuisammin etenkin vuoden 2011 jälkeen.
- (10) Keskipitkän aikavälin velkaennusteiden mukaan BKT:n kasvu palautunee vähitellen tasolle, jota ennakoitiin ennen kriisiä, verosuhteen oletetaan palautuvan kriisiä edeltäneelle tasolle ja ikääntymiseen liittyvien menojen ennustetaan kasvavan. Ohjelmassa kaavailtu nimellismääräinen julkisen talouden strategia ei siten, mikäli politiikkaa ei muutoin muuteta, riitä vakauttamaan velkaa suhteessa BKT:hen vuoteen 2020 mennessä.
- (11) Väestön ikääntymisestä julkiseen talouteen aiheutuvat pitkän aikavälin vaikutukset ovat selvästi EU:n keskiarvoa pienemmät, sillä eläkemenojen kasvu jää vähäisemmäksi jo toteutettujen eläkeuudistusten ansiosta. Ohjelmassa esitetyn arvion mukainen vuoden 2009 rahoitusasema kärjistää vaikutuksia, joita väestön ikääntymisellä on julkisen talouden kestävyyskuiluun. Perusyliäämisten turvaaminen keskipitkällä aikavälillä auttaisi pienentämään julkisen talouden kestävyttä uhkaavia riskejä, jotka komissio arvioi julkisen talouden kestävyttä koskeneessa vuoden 2009 kertomuksessa ⁽¹⁾ keskisuuriksi.
- (12) Viime aikoina on tehty uudistuksia yleisen talousarviokeskustelun parantamiseksi. Parlamentti hyväksyi 9 päivänä helmikuuta 2009 ensimmäisen julkisen talouden monivuotista suunnittelua koskevan lain, jossa asetetaan menotavoitteet kaikille julkisen hallinnon aloille. Siinä vahvistetaan myös periaate, jonka mukaan uusien verovapautusten on oltava talousarviovaikutuksiltaan neutraaleja eli

niistä aiheutuvat kustannukset on korvattava muin verotoimin. Periaate on velvoittava, ja sitä on melkein noudatettu vuonna 2009 monivuotiselta pohjalta arvioituna. Ranskan vuotuisen talousarviokehikseen sisältyvät hallinnon alatasoille asetetut menorajat. Keskushallinnolle asetetun pääsäännön mukaan menot eivät saa kasvaa. Vaikka säännön soveltamisalaan tehdyt muutokset ovat aiemmin helpottaneet sen noudattamista, sääntöä laajennettiin äskettäin, jotta keskushallinnon menoja voitaisiin valvoa paremmin, ja sitä on noudatettu.

Kansalliselle sairausvakuutusjärjestelmälle vuonna 1997 asetettu menotavoite on auttanut hillitsemään terveydenhuoltomenoja, vaikka menotavoitteita ei ole useinkaan voitu noudattaa. Paikallisviranomaisien menoja rajoitetaan oikeusperustan omaavalla nk. kultaisella säännöllä, jonka mukaan viranomaiset eivät voi ottaa velkaa rahoittaakseen toimintamenoja, sekä säännöllä, jonka mukaan keskushallinnolta siirrettävät varat eivät voi kasvaa inflaatioastetta enempää. Vakausohjelmien tavoitteiden saavuttaminen on silti ollut harvinaista. Hallitus aikoo uudistaa finanssipoliittista kehystä edelleen. Tammikuun 28 päivänä 2010 pidettiin julkista taloutta koskeva konferenssi, jossa käsiteltiin Ranskan julkisen talouden tilan heikkenemistä ja keinoja vakauttaa julkista taloutta. Samalla perustettiin useita työryhmiä, joiden on määrä esittää huhtikuussa uudistusehdotuksia muun muassa terveydenhuoltomenojen kasvun hillitsemiseksi ja paikallistason menojen valvonnan tehostamiseksi. Yksi työryhmä pohtii tasapainoisen rahoitusaseman ylläpitämiseen tarvittavia sääntöjä. Myös ohjelmassa todetaan, että keskushallinnon menoja supistavia uusia toimenpiteitä aiotaan esittää huhtikuussa. Ohjelmassa esitetty vakauttamisstrategia perustuu myös työryhmien ehdotusten seurauksena parantuneeseen talousarviokeskusteluun.

- (13) Menojen suhde BKT:hen on Ranskassa euroalueen korkein: se oli 52,7 prosenttia vuonna 2008. Julkisten menojen kasvu viime vuosikymmeninä on johtanut suuriin alijäämiin ja korkeisiin velkatasoihin, joiden vuoksi Ranskan julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys on kärsinyt. Ranskan viranomaiset käynnistivät vuonna 2007 julkisten politiikanalojen yleisarvioinnin (*Revue Générale des Politiques Publiques*), jonka tavoitteena on löytää tapoja tehostaa julkisen talouden rahankäyttöä. Tähän mennessä on nimetty yli 300 toimenpidettä (joiden tavoitteena on saavuttaa noin 0,3 prosentin säästöt suhteessa BKT:hen, mikä on melko vaatimaton osuus verrattuna julkisten menojen kokonaismäärään, joka on yli 50 prosenttia suhteessa BKT:hen). Niistä noin 0,75 on toteutettu. Näin on esimerkiksi tullut mahdolliseksi jättää korvaamatta joka toinen eläkkeelle jäävä keskushallinnon alasektorin virkamies. Hallitus ilmoitti vuoden 2010 talousarviolaisissa, että yleisarviointi ulotetaan myös muihin keskushallintoelimiin ja että uusia uudistuksia on odotettavissa syksyllä. Eläkejärjestelmän osalta ohjelmassa viitataan vuonna 2010 tehtävään uudistukseen, kuten edellä on mainittu. Mistään toimenpiteistä ei ole vielä ilmoitettu.

⁽¹⁾ Julkisen talouden kestävyttä koskevissa 10 päivänä marraskuuta 2009 antamissaan päätelmissä "neuvosto kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään huomiota kestävyteen tähtääviin strategioihin tulevissa vakaus- ja lähentymisohjelmissaan" ja "pyytää komissiota yhdessä talouspoliittisen komitean ja talous- ja rahoituskomitean kanssa kehittämään edelleen menetelmiä julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyden arvioimiseksi hyvissä ajoin ennen julkisen talouden kestävyttä koskevan seuraavan kertomuksen laatimista". Kyseinen kertomus on määrä laatia vuonna 2012.

(14) Kaiken kaikkiaan ohjelmassa esitetty julkisen talouden strategia on vuonna 2010 pääpiirteittäin 126 artiklan 7 kohdan mukaisen neuvoston suosituksen mukainen. Vuodesta 2011 alkaen julkisen talouden strategia ei kuitenkaan enää näyttäisi noudattavan 126 artiklan 7 kohdan mukaista neuvoston suositusta, kun otetaan huomioon riskit. Ohjelman mukaan julkisen talouden vuotuiset toimet olisivat (uudelleenlasketun) rahoitusaseman kehittymisen perusteella keskimäärin 0,9 prosenttia suhteessa BKT:hen. Se on jonkin verran alle sen, mitä neuvosto vaati 126 artiklan 7 kohdan mukaisessa suosituksessa ("yli 1 prosentti suhteessa BKT:hen"), ja lisäksi siihen kohdistuvat kaikki edellä mainitut riskit. Ohjelmassa ennakoitaan silti, että julkisen talouden nimellinen alijäämä supistuu 3 prosenttiin suhteessa BKT:hen. Makrotalouden skenaario on huomattavan suotuisa ohjelman myöhemminä vuosina, ja oletukset valtion tulojen BKT-joustopuolesta ovat melko optimistisia. Kun otetaan huomioon nykyiseen politiikkaan kohdistuvat riskit, vuosien 2011–2013 alijäämätoteutumukset saattavat jäädä ohjelman tavoitteita heikommiksi, ja toimia saatetaan joutua tehostamaan tuntuvasti, jotta liiallinen alijäämä saadaan korjattua viimeistään vuonna 2013 neuvoston suosituksen mukaisesti. Ohjelmassa mainitun toistaiseksi hyllytetyn ympäristöveron uudesta versiosta saatavat tulot voisivat auttaa julkisen talouden tavoitteiden saavuttamisessa jo vuodesta 2010. Julkisen talouden strategia ei myöskään välttämättä riitä velan saattamiseen takaisin lasku-uralle.

(15) Vakaus- ja lähentymisohjelmia koskevilla käytännössä täsmennetyistä tietovaatimuksista voidaan todeta, että ohjelmassa esitetään kaikki pakolliset tiedot ja suurin osa vapaaehtoisista tiedoista⁽¹⁾. Lisäksi neuvosto kehotti Ranskaa 126 artiklan (entinen 104 artikla) 7 kohdan mukaisessa, 2 päivänä joulukuuta 2009 annetussa liiallisen alijäämän tilanteen lopettamista koskevassa suositukseen raportoimaan neuvoston suositusten täytäntöönpanossa tapahtuneesta edistyksestä vakausohjelman tarkistukseen sisällytettävässä erillisessä kohdassa. Ranska on noudattanut tätä suositusta.

Yleisenä päätelmänä voidaan todeta, että julkisen talouden alijäämä kasvaa edelleen 8,2 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2010 julkisen talouden tilan heikennyttä merkittävästi vuonna 2009 talouden taantumasta ja Euroopan talouden elvytysuunnitelman yhteydessä toteutettujen toimenpiteiden seurauksena. Vakauttamistoimien ja Euroopan talouden elvytysuunnitelman mukaisten toimenpiteiden asteittaisen lakkauttamisen vastapainoksi on määrää toteuttaa uusia alijäämää kasvattavia toimia, joilla on pääasiassa lyhyen aikavälin kustannuksia ja joihin sisältyy myös valtion velalla rahoitettavia julkisia investointeja. Sen jälkeen julkisen talouden rahoitusasema kohenee. Velkasuhteen odotetaan myös nousevan huomattavasti ohjelmakauden aikana. Ohjelmassa esitetty sopeutusurasta johtaa 3 prosentin alijäämään suhteessa BKT:hen vuonna 2013 ilman varmuusmarginaalia, ja se perustuu huomattavan suotuisen

makrotalouden skenaarioon vuosina 2011–2013 sekä neuvoston suositusta (yli 1 prosentti suhteessa BKT:hen) jonkin verran pienempään keskimääräiseen vuotuisen rakenteelliseen sopeutukseen. Vakauttamisstrategiaa tukevia toimia aiotaan toteuttaa enimmäkseen menopuolella, joskaan niitä ei ohjelmassa täsmennetä, vaan ne yksilöidään tulevina kuukausina. Julkisen talouden ennusteisiin kohdistuu siten huomattavia heikkenemisriskejä, ja julkisen talouden vakauttamista saatetaan joutua tehostamaan, jotta liiallinen alijäämä saadaan korjattua vuoteen 2013 mennessä. Suurempien perusylijiäämien varmistaminen keskipitkällä aikavälillä vähentäisi julkisen talouden kestävyyttä uhkaavia riskejä. Ohjelman mukaan eläkejärjestelmän uudistus esitellään vuonna 2010.

Edellä esitetyn arvion ja SEUT-sopimuksen 126 artiklan mukaisen 2 päivänä joulukuuta 2009 annetun suosituksen perusteella Ranskaa kehoitetaan

- i) nopeuttamaan alijäämän supistamista ja BKT:hen suhteutettua bruttovelaa pienentämistä kohti 60 prosentin viitearvoa koko ohjelmakauden ajan hyödyntämällä makrotalouden ja julkisen talouden näkymien mahdollisesta parantumisesta seuraavia odottamattomia tuloja sekä kaikkien suunniteltujen verotoimenpiteiden käyttöönottoa;
- ii) olemaan valmiina hyväksymään uusia vakauttamistoimia, jos riskit, jotka johtuvat siitä, että ohjelmassa esitetty makrotalouden skenaario on suotuisampi kuin 126 artiklan 7 kohdan mukaisen suosituksen taustalla oleva skenaario, toteutuvat, ja tarkentamaan toimenpiteet, jotka tarvitaan varmistamaan keskimäärin yli 1 prosentin vuotuiset julkisen talouden toimet suhteessa BKT:hen vuosina 2010–2013 ja korjaamaan liiallinen alijäämä viimeistään vuonna 2013;
- iii) varmistamaan, että talousarvioketusta lujitetaan erityisesti menopuolella ja että se tosiasiallisesti tukee hahmoteltujen keskipitkän aikavälin finanssipoliittisten suunnitelmien toteuttamista kaikilla hallinnon alatasoilla, kuten Ranskan hallitus on kaavaillut.

Ranskaa pyydetään myös antamaan tarkempia tietoja kaavaillun vakauttamisen taustalla ohjelman myöhemminä vuosina olevista yleisistä toimenpiteistä viimeistään vakausohjelman tulevien tarkistusten liialliseen alijäämään koskevaa menettelyä käsittelevässä kohdassa.

⁽¹⁾ Ennusteet lyhyen ja pitkän aikavälin koroista puuttuvat.

Keskeisten makrotaloutta ja julkista taloutta koskevien ennusteiden vertailu

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
BKT:n määrä (%-muutos)	VO helmikuu 2010	0,4	- 2,25	1,4	2,5	2,5	2,5
	KOM marraskuu 2009	0,4	- 2,2	1,2	1,5	—	—
	VO joulukuu 2008	1,0	0,2-0,5	2,0	2,5	2,5	—
YKHI-inflaatio (%)	VO helmikuu 2010	3,2	0,1	1,3	1,6	1,75	1,75
	KOM marraskuu 2009	3,2	0,1	1,1	1,4	—	—
	VO joulukuu 2008	3,3	1,5	1,75	1,75	1,75	—
Tuotantokuilu ⁽¹⁾ (% suhteessa potentiaaliseen BKT:hen)	VO helmikuu 2010	0,8	- 2,9	- 2,9	- 2,1	- 1,2	- 0,4
	KOM marraskuu 2009 ⁽²⁾	0,8	- 2,5	- 2,5	- 2,4	—	—
	VO joulukuu 2008	- 0,6	- 1,8	- 1,6	- 1,1	- 0,4	—
Nettoluotonanto ulkomaille/nettoluotonotto ulkomailta (% suhteessa BKT:hen)	VO helmikuu 2010	- 3,3	- 2,5	- 2,8	- 2,8	- 2,7	- 2,7
	KOM marraskuu 2009	- 3,3	- 2,3	- 2,3	- 2,3	—	—
	VO joulukuu 2008	- 3,4	- 2,6	- 2,5	- 2,4	- 2,4	—
Julkisen talouden tulot (% suhteessa BKT:hen)	VO helmikuu 2010	49,3	47,7	47,6	48,6	49,1	49,8
	KOM marraskuu 2009	49,3	47,0	46,8	47,1	—	—
	VO joulukuu 2008	49,8	49,6	50,0	50,0	50,2	—
Julkisen talouden menot (% suhteessa BKT:hen)	VO helmikuu 2010	52,7	55,6	55,8	54,6	53,7	52,8
	KOM marraskuu 2009	52,7	55,2	55,1	54,8	—	—
	VO joulukuu 2008	52,7	53,5	52,7	52,0	51,3	—
Julkisen talouden rahoitusasema (% suhteessa BKT:hen)	VO helmikuu 2010	- 3,4	- 7,9	- 8,2	- 6,0	- 4,6	- 3,0
	KOM marraskuu 2009	- 3,4	- 8,3	- 8,2	- 7,7	—	—
	VO joulukuu 2008	- 2,9	- 3,9	- 2,7	- 1,9	- 1,1	—
Perusjäämä (% suhteessa BKT:hen)	VO helmikuu 2010	- 0,6	- 5,4	- 5,5	- 3,2	- 1,7	- 0,1
	KOM marraskuu 2009	- 0,6	- 5,5	- 5,4	- 4,7	—	—
	VO joulukuu 2008	0,0	- 1,1	0,1	0,9	1,7	—
Suhdannetasoitettu rahoitusasema ⁽¹⁾ (% suhteessa BKT:hen)	VO helmikuu 2010	- 3,8	- 6,5	- 6,8	- 4,9	- 4,0	- 2,8
	KOM marraskuu 2009	- 3,8	- 7,0	- 7,0	- 6,5	—	—
	VO joulukuu 2008	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9	—
Rakenteellinen rahoitusasema ⁽³⁾ (% suhteessa BKT:hen)	VO helmikuu 2010	- 3,8	- 6,5	- 6,8	- 4,9	- 4,0	- 2,8
	KOM marraskuu 2009	- 3,9	- 7,0	- 6,6	- 6,5	—	—
	VO joulukuu 2008	- 2,6	- 3	- 1,9	- 1,4	- 0,9	—

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Julkinen bruttovelka (% suhteessa BKT:hen)	VO helmikuu 2010	67,4	77,4	83,2	86,1	87,1	86,6
	KOM marraskuu 2009	67,4	76,1	82,5	87,6	—	—
	VO joulukuu 2008	66,7	69,1	69,4	68,5	66,8	—

Huom:

- (¹) Ohjelmien mukaiset tuotantokulut ja suhdannetasoitettujen rahoitusasemat, jotka komission yksiköt ovat laskeneet uudelleen ohjelmien tietojen perusteella.
- (²) Perustuu ennusteisiin, joiden mukaan potentiaalinen kasvu on 1,5 % vuonna 2008, 1,2 % vuonna 2009, 1,2 % vuonna 2010 ja 1,4 % vuonna 2011.
- (³) Suhdannetasoitettu rahoitusasema, jossa ei ole otettu huomioon kertaluonteisia eikä muita väliaikaisia toimenpiteitä. Kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet ovat viimeisimmän ohjelman mukaan 0 koko ohjelmakaudella (2008–2013) ja komission yksiköiden marraskuun 2009 ennusteen mukaan 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2008 (alijäämää supistavia) ja 0,4 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2010 (alijäämää kasvattavia).

Lähde:

Vakaushjelma (VO), komission yksiköiden syksyn 2009 talousennuste (KOM) ja komission yksiköiden laskelmat.

NEUVOSTON LAUSUNTO

Saksan tarkistetusta vakausohjelmasta vuosiksi 2009–2013

(2010/C 140/03)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

on kuullut talous- ja rahoituskomiteaa,

ON ANTANUT SEURAAVAN LAUSUNNON:

- (1) Neuvosto tutki 26 päivänä huhtikuuta 2010 Saksan tarkistetun vakausohjelman, joka kattaa vuodet 2009–2013.
- (2) Kokonaistuotanto alkoi jälleen elpyä voimakkaasti vuoden 2009 puolivälissä supistuttuaan jyrkästi vuosien 2008 ja 2009 vaihteessa viennin kehityksen seurauksena. Elpyminen perustui kasvuhakuisen politiikkaan ja ulkomaankysynnän kasvuun. Uusi hidastuminen vuoden 2009 loppupuolella osoitti kuitenkin, että talouden elpyminen on tällä hetkellä haurasta. Työmarkkinat ovat säilyttäneet toistaiseksi kestävyytensä osaksi julkisesti rahoitettujen lyhennettyyn työaikaan liittyvien järjestelyjen ansiosta, mutta pankkiala on kärsinyt strukturoituihin omaisuuseriin tehtyihin investointeihin liittyvistä huomattavista tappioista ja arvonalennuksista.

Euroopan talouden elvytysuunnitelman mukaisesti hyväksytyt mittavien finanssipoliittisten elvytystoimien (vuodet 2009 ja 2010) sekä kriisistä johtuvan tulovajauksen ja

menojen kasvun vuoksi vuoden 2008 tasapainoinen julkisen talouden rahoitusasema muuttui vuonna 2009 BKT:hen suhteutettuna yli 3 prosenttia alijäämäiseksi. Tästä syystä 2 päivänä joulukuuta 2009 aloitettiin liiallista alijäämää koskeva menettely, ja neuvosto asetti Saksan liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen määräajaksi vuoden 2013. Vaikka keskipitkällä aikavälillä elpymistä tukevat erityisesti työmarkkinoilla aiemmin toteutetut rakenneuudistukset, yritysten ja kotitalouksien vakavaraisuus ja vahva kilpailuasema, keskeisenä haasteena on lisätä potentiaalista kasvua erityisesti kehittämällä kotimaisia kasvun lähteitä. Talouden elpymistä tukevia keskeisiä tekijöitä ovat tarvittavan julkisen talouden vakauttamisen yhdistäminen pankkialan vakauttamiseen, rahoituksen saatavuuden varmistamiseen rahoitusalan ulkopuolella ja työmarkkinoiden mukautumiskyvyn parantamiseen entisestään.

- (3) Vaikka toteutuneen BKT:n supistuminen kriisitilanteessa on paljolti syklistä, myös potentiaalisen tuotannon tasoon on kohdistunut negatiivisia vaikutuksia. Kriisi voi lisäksi vaikuttaa potentiaaliseen kasvuun keskipitkällä aikavälillä, kun investoinnit vähenevät, luotonsaanti tiukentuu ja rakennetyöttömyys lisääntyy. Lisäksi talouskriisin vaikutukset pahentavat väestön ikääntymisen kielteisiä vaikutuksia potentiaaliseen tuotantoon ja julkisen talouden kestävytyteen. Tätä taustaa vasten on olennaisen tärkeää kiihdyttää rakenneuudistusten vauhtia potentiaalisen kasvun tukemiseksi. Saksan on erityisen tärkeää toteuttaa uudistuksia palvelualalla käytävän kilpailun, työmarkkinoille integroitumisen ja koulutuksen alalla.
- (4) Ohjelman perustana olevan makrotalouden skenaarion mukaan kokonaistuotannon kasvu, hidastuttuaan 5 prosenttia vuonna 2009, palautuu 1,4 prosenttiin vuonna 2010 ja kiihtyy sen jälkeen keskimäärin 2 prosenttiin jäljellä olevalla ohjelmakaudella. Tämänhetkisten tietojen⁽²⁾ perusteella skenaario näyttää perustuvan jokseenkin optimistisiin kasvuoletuksiin. Kokonaistuotannon kasvuennusteet ovat vuosina 2010 ja 2011 hieman suuremmat kuin komission yksiköiden syksyn 2009 talousennusteissa. Lisäksi ohjelmassa kaavaillaan yksityisen kulutuksen nousevan vuonna 2011 hieman enemmän, koska työllisyyttä, työttömyyttä ja palkkojen kasvua koskevat arviot ovat suotuisampia. Ohjelman inflaatioennusteet voivat osoittautua korkeiksi vuonna 2011 mutta vaikuttavat realistisilta ohjelmakauden myöhempinä vuosina.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1. Tässä tekstissä mainitut asiakirjat löytyvät seuraavilta verkkosivuilta: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

⁽²⁾ Arvioinnissa otetaan huomioon komission yksiköiden syksyn 2009 talousennuste mutta myös muita sittemmin käyttöön tulleita tietoja kuten komission yksiköiden helmikuun 2010 väliennuste.

(5) Ohjelmassa julkisen talouden vuoden 2009 alijäämää arvioidaan 3,2 prosentiksi suhteessa BKT:hen. Tuntuva heikkeneminen vuoden 2008 tasapainoisesta julkisen talouden rahoitusasemasta johtuu suurelta osin automaattisten vakauttajien vaikutuksesta mutta myös elvytystoimista, joiden vaikutus on noin 1,75 prosenttia suhteessa BKT:hen ja jotka hallitus hyväksyi Euroopan talouden elvytysuunnitelman mukaisesti. Alijäämän kasvu oli pääasiassa menoperusteista ja johtui sosiaalisten tulonsiirtojen lisääntymisestä, suuremmista julkisista investoinneista ja lyhennetyin työajan soveltamista koskevista tuista. Ohjelman mukaan finanssipolitiikan on tarkoitus säilyä kannustavana vuonna 2010, jonka jälkeen se muuttuu rajoittavaksi ohjelmakauden loppuvuosina. Kun otetaan huomioon Saksan suhteellisen suotuisa julkisen ja muun talouden tilanne, finanssipoliittisten elvytystoimien jatkaminen vuonna 2010 on asianmukaista ja vastaa Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa. Neuvoston suosittaman irtautumisstrategian mukaisesti liiallisen alijäämän korjaamiseksi viimeistään vuonna 2013 ja julkisen talouden kestäväään rahoitusasemaan palaamiseksi finanssipolitiikan viritys säilyy vuosina 2009 ja 2010 elvyttävänä, minkä jälkeen sitä tiukennetaan huomattavasti vuodesta 2011 alkaen.

6) Ohjelman mukaan julkisen talouden nimellinen alijäämä, joka oli 3,2 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2009, kasvaa 5,5 prosenttiin vuonna 2010, mikä on 126 artiklan 7 kohdan mukaisen, 2 päivänä joulukuuta 2009 annetun neuvoston suosituksen mukaista. Alijäämän kasvu myös vuonna 2010 johtuu pääasiassa finanssipoliittisista elvytystoimista ja automaattisten vakauttajien vaikutuksesta. Julkisen talouden tulojen ennustetaan laskevan lähes 2 prosenttia suhteessa BKT:hen kotitalouksien tukitoimien (esimerkiksi terveydenhuolto- ja pitkäaikaishoitomaksujen verovähennyskelpoisuus, sairausvakuutusmaksujen alentaminen, lapsilisien korottaminen ja henkilökohtaisen perusvähennyksen korotus) ja kotimaankysynnän heikkenemisen vuoksi. Julkisten menojen ennakoidaan kasvavan noin 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen. Kasvu johtuu pääasiassa työmarkkinatilanteen heikkenemistä ja julkisten infrastruktuuri-investointien jatkuvasta lisääntymisestä osana finanssipoliittista elvytystä (komission yksiköiden arvioiden mukaan noin 0,25 prosenttia suhteessa BKT:hen). Finanssipolitiikka säilyy vuonna 2010 voimakkaasti elvyttävänä, kuten rakenteellisen alijäämän (suhdannetasoitettu rahoitusasema ilman kertaluonteisia ja muita väliaikaisia toimenpiteitä, jonka komission yksiköt ovat laskeneet uudelleen ohjelman tietojen perusteella yhteisesti sovittujen menetelmien mukaisesti) kasvu 2,5 prosenttia suhteessa BKT:hen osoittaa. Rakenteellisen rahoitusaseman voimakas heikkeneminen johtuu ennen kaikkea vuonna 2010 käyttöön otetuista uusista elvytystoimista ja eräiden vuonna 2009 toteutettujen elvytystoimien viivästyneistä vaikutuksista (esim. sairausvakuutusmaksujen alentaminen ja uudet infrastruktuuri-investoinnit). Yhteisesti sovittujen menetelmien (ylhäältä alas -lähestymistapa) mukaisesti lasketun rakenteellisen alijäämän muutos, joka on -2,5 prosenttia suhteessa BKT:hen, eroaa muutoksesta, joka selittyy vuonna 2010 toteutettuja harkinnanvaraisia toimenpiteitä koskevilla tiedoilla (alhaalta ylös -lähestymistapa) ja joka komission yksiköiden arvioiden mukaan on noin -1,75 prosenttia suhteessa BKT:hen. Tämä ero on yhteydessä verotuloihin kohdistuviin negatiivisiin koostumusvaikutuk-

siin, jotka johtuvat erityisesti heikosta yksityisestä kulutuksesta ja palkkojen kasvusta, ja voitoista kannettavista veroista saatavien tulojen todennäköisiin menetyksiin.

7) Julkisen talouden keskipitkän aikavälin strategian tärkeimpänä tavoitteena on korjata liiallinen alijäämä viimeistään vuonna 2013 siten, että keskimääräiset vuotuiset julkisen talouden toimet ovat lähestulkoon 0,75 prosenttia suhteessa BKT:hen vuosina 2011–2013. Tämä vastaa 2 päivänä joulukuuta 2009 annettua 126 artiklan 7 kohdan mukaista neuvoston suositusta.

Ohjelmassa julkisen talouden rahoitusaseman ennakoidaan kohenevan vuodesta 2011 alkaen. Vakautuksen odotetaan vuosina 2011 ja 2012 etenevän nimellisesti noin 1 prosenttiyksikköä molempina vuosina, minkä jälkeen sopeutus pienenee noin 0,5 prosenttiyksikköön vuonna 2013. Suunniteltu sopeutusura perustuu tekniseen oletukseen siitä, että liittovaltion vakauttaminen on menoperusteista (menoja rajoitetaan tasapuolisesti kaikissa menoluokissa lukuun ottamatta korkomaksuja ja tulonsiirtoja muille hallinnon tasoille ja ulkomaille). Tämä tekninen oletus liittyy uuden kansallisen talousarviosäännön mukaisiin vakauttamisvaatimuksiin. Tämä vakautus odotetaan saavutettavan pääasiassa liittohallituksen tasolla (noin 2 prosenttia suhteessa BKT:hen vuosina 2011–2013) ja vähemmässä määrin osavaltioiden tasolla (noin 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen). Yhteisesti sovittujen menetelmien mukaisesti uudelleen lasketun rakenteellisen alijäämän ennustetaan supistuvan noin 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2011, noin 1 prosentin suhteessa BKT:hen vuonna 2012 ja noin 0,75 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2013. Koska velka kasvaa ja korkomaksut nousevat ohjelman loppuvuosina, perusjäämän on kohennettava julkisen sektorin alijäämää nopeammin. Saksan keskipitkän aikavälin tavoitteena on saavuttaa lähellä tasapainoa oleva rakenteellinen julkisen talouden rahoitusasema. Ohjelman mukaan tämä merkitsee sitä, että keskipitkän aikavälin tavoite on -0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen. Kun otetaan huomioon tuoreimmat ennusteet ja velkataso, keskipitkän aikavälin tavoite vastaa vakaus- ja kasvusopimuksen päämääriä. Tarkistetussa vakausohjelmassa ei kuitenkaan kaavailla keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamista ohjelmakaudella.

8) Julkisen talouden toteutumien voivat osoittautua ohjelmassa ennakoitua heikommiksi varsinkin vuonna 2011 ja sen jälkeen. Tämä johtuu siitä, että vuoden 2010 jälkeisiä vakauttamistoimia ei ole täsmennetty ja uusi kansallinen talousarviosääntö on pantava tosiasiallisesti täytäntöön liittovaltion tasolla ja sitä alemmilla hallintotasoilla lykkäämättä vakauttamisvaatimuksia tuleville vuosille. Lisäksi koalitionsopimuksessa suunniteltujen uusien veroleikkausten käyttöönotto ja sovittaminen yhteen julkisen talouden tarvittavan supistamisen ja jokseenkin suotuisien kasvuodotusten kanssa on vielä epävarmaa. Uudet rahoitusmarkkinoiden vakautustoimenpiteet voisivat rasittaa talousarviosta vielä lisää huolimatta siitä, että osa julkisen tuen kustannuksista voidaan saada myöhemmin perittyä takaisin.

- 9) Julkinen bruttovelka arvioidaan 72,5 prosentiksi suhteessa BKT:hen vuonna 2009, mikä merkitsee kasvua edellisvuoden 65,9 prosentista. Alijäämän syvenemisen ja BKT:n kasvun supistumisen ohella tuntuva virta-varanto-korjauksena (noin 1 prosentti suhteessa BKT:hen), joka liittyi pääasiassa pankkien pelastustoimiin, kasvatti velkasuhdetta. Velkasuhteen odotetaan kasvavan vielä 9,5 prosenttiyksikköä ohjelmakaudella eli 82 prosenttiin suhteessa BKT:hen. Pääasiallisena syynä on julkisen talouden edelleen suurena pysyttelevä alijäämä ja vähemmässä määrin täsmentämättömät velkaa kasvattavat virta-varanto-korjauksena, joiden suuruus vuoden kohden on noin 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen vuosina 2011–2013. Ohjelmaan sisältyvä velkaennuste perustuu oletukseen, jonka mukaan roskapankkien perustaminen ei vaikuta velkatasoon. Alijäämäuraa koskevien riskien ohella velkasuhteen kehittymiseen kohdistuu riskejä, jotka liittyvät rahoitusmarkkinoiden vakauttamiseen liittyviin mahdollisiin lisärasitteisiin. Julkisen talouden bruttovelkasuhde ylittää perussopimuksessa määrätyn viitearvon ja on kasvusuuntauksessa koko ohjelmakauden ajan.
- 10) Keskipitkän aikavälin velkaennusteiden mukaan BKT:n kasvu palautuu vasta vähitellen tasolle, jota ennakoitiin ennen kriisiä. Samoin verosuhteen oletetaan palautuvan kriisiä edeltäneelle tasolle ja sisältävän väestön ikääntymiseen liittyvien menojen ennakoitun kasvun. Ohjelmassa kaavailtu julkisen talouden strategia ei siten sellaisenaan ilman uusia toimintapoliittisia muutoksia riitä vakauttamaan velka-BKT -suhdetta vuonna 2020.
- 11) Väestön ikääntymisestä julkiseen talouteen aiheutuvat pitkän aikavälin vaikutukset ovat hieman EU:n keskiarvoa suuremmat. Ohjelmassa arvioitu vuoden 2009 rahoitusasema kärjistää vaikutuksia, joita väestön ikääntymisellä on julkisen talouden kestävyyskuiluun. Perusylijäämien saavuttaminen keskipitkällä aikavälillä vähentäisi osaltaan julkisen talouden kestävyydelle aiheutuvia riskejä, jotka komissio arvioi julkisen talouden kestävyyttä koskeneessa vuoden 2009 kertomuksessa ⁽¹⁾ keskisuuriksi.
- 12) Saksan finanssipoliittista kehystä on lujitettu huomattavasti uudella talousarviosäännöllä, joka sisällytettiin perustuslakiin elokuussa 2009. Vakaus- ja kasvusopimuksen ennalta ehkäisevien säännösten mukaisesti uudella säännöllä pyritään lähellä tasapainoa olevaan rahoitusasemaan ja liittovaltion rakenteellinen alijäämä rajoitetaan 0,35 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuodesta 2016 alkaen. Tätä koskeva

⁽¹⁾ Julkisen talouden kestävyyttä koskevissa 10 päivänä marraskuuta 2009 antamissaan päätelmissä "neuvosto kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään huomiota kestävyysnäkökohtiin strategioihin tulevissa vakaus- ja lähentymisohjelmissaan" ja "pyytää komissiota yhdessä talouspoliittisen komitean ja talous- ja rahoituskomitean kanssa kehittämään edelleen menetelmiä julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyysnäkökohtien arvioimiseksi hyvissä ajoin ennen julkisen talouden kestävyyttä koskevan seuraavan kertomuksen laatimista". Kyseinen kertomus on määrää laatia vuonna 2012.

siirtymäkausi alkaa vuonna 2011. Osavaltioiden alueellisten talousarvioiden on oltava rakenteellisesti tasapainoisia vuodesta 2020 alkaen mutta niiden osalta suunnitellut vakauttamisurat ovat vielä epäselviä. Supistamissuunnitelmien puuttuminen liittovaltiota alemmalla tasolla ja sosiaaliturvarahastojen tuleviin rahoitustarpeisiin liittyvä epävarmuus saattavat aiheuttaa riskin julkisen talouden vakauttamiselle. Tästä huolimatta uusi sääntö parantaa julkisen talouden uskottavuutta ja vähentää huomattavasti harkinnanvaraista liikkumavaraa verrattuna aiempaan talousarviosääntöön, jolla ei pysytty hillitsemään velan kertymistä viime vuosikymmeninä. Äskettäin perustettu vakautusneuvosto (*Stabilitätsrat*), joka koostuu liittovaltion (*Bund*) ja osavaltioiden (*Länder*) valtionvarainministereistä, seuraa säännöllisesti liittovaltion ja alueiden talousarvioita ja vakaus- ja kasvusopimuksen yhteydessä sovittujen vakauttamistoimien toteuttamista. Vakautusneuvoston suositukset eivät ole kuitenkaan sitovia eikä sillä ole oikeutta määrätä seuraamuksia. Uutta kehystä on vielä tarkoitettu tehostaa siirtymällä talousarvion suunnittelussa ylhäältä alas -lähestymistavasta alhaalta ylös -lähestymistapaan, parantamalla valtiovarainministeriön varainkäyttöön kohdistamaa valvontaa ja edistämällä tällä tavoin talousarviosääntöön mukaisen vakautusuran noudattamista. Lisäksi hallitus aikoo tarkistaa liittovaltion budjetointi- ja kirjanpitojärjestelmää siten, että siinä annetaan vähitellen suurempi painoarvo saavutettuihin tuloksiin perustuvalla tulojen ja menojen arvioinnille.

- 13) Vaikka Saksan julkisen talouden laatu on yleisesti ottaen hyvä, on siinä myös parantamisen varaa. Tulopuolella yhtiö- ja tuloverokäytännöt ovat edelleen monimutkaisia, ja verojärjestelmä antaa mahdollisuuden monenlaisiin helpotuksiin. Huolimatta siitä, että koulutus- ja T&K-menoja on tarkoitettu vielä lisätä, julkista kulutusta koskevien investointien suhteellisen pieni määrä osoittaa, että menojen koostumus voisi olla vieläkin kasvupainotteisempi.

Vaikka ohjelmassa on otettu huomioon tarve tarkastella julkisia tukia kattavasti, siinä ei esitetä asiaa koskevia konkreettisia suunnitelmia. Tehokkuutta olisi mahdollista vielä lisätä parantamalla talousarvion liittyvää koordinoitua liitto- ja aluehallitusten välillä ja jatkamalla julkisen hallinnon uudelleenorganisointia (esim. laadunhallinnan käytön laajentaminen, ulkoistaminen, sähköinen hallinto ja julkisen sektorin työpaikkojen leikkaukset) ⁽²⁾. Koska julkista taloutta on vakautettava, mahdollisuudet tukea julkista eläkejärjestelmää yleisestä talousarviosta ovat rajalliset. Eläkkeiden tarkistamismalliin äskettäin tehdyt tilapäiset muutokset heikentävät toteutettujen eläkeuudistusten uskottavuutta, sillä myöhemmiksi vuosiksi suunnitellut korjaukset voivat osoittautua hankaliksi. Lakisäätöisestä sairausvakuutuksesta todettakoon, että hallitus perusti ministeritason erityiskomitean, jonka tehtävänä on tarkastella uudelleen terveydenhuoltojärjestelmän rahoitusta ja erityisesti tutkia vaihtoehtoja erottaa toisistaan sairausvakuutusmaksut ja

⁽²⁾ Ks. *Bundesrechnungshof* (2009), "Chancen zur Entlastung und Modernisierung des Bundeshaushalts".

palkkatulot muiden kuin palkkoihin liittyvien työvoimakustannusten pienentämiseksi. Ensimmäisiä tuloksia odotetaan heinäkuussa 2010.

- 14) Ohjelmassa esitetty julkisen talouden strategia on vuonna 2010 sopusoinnussa 2 päivänä joulukuuta 2009 annetun 126 artiklan 7 kohdan mukaisen neuvoston suosituksen kanssa. Vuodesta 2011 alkaen julkisen talouden strategia ei kuitenkaan, riskit huomioon ottaen, välttämättä ole sopusoinnussa 2 päivänä joulukuuta 2009 annetun 126 artiklan 7 kohdan mukaisen neuvoston suosituksen kanssa. Vakauttamisuran tueksi vuodesta 2011 alkaen ei ole esitetty mitään konkreettisia toimenpiteitä eikä uudessa hallituksen koalitionsopimuksessa ehdotettujen elvytystoimien mahdollisesta toteuttamisesta tai toimien soveltamisesta yhteen tarvittavan julkisen talouden supistamisen kanssa ole annettu mitään tietoja. Kansallinen talousarviosääntö, joka on keskeinen osa vakauttamissuunnitelmia, on vielä pantava täytäntöön hallinnon kaikilla tasoilla. Lisäksi talouden elpyminen tällä hetkellä ennakoitua vaisummin voi vaarantaa julkisen talouden tavoitteiden saavuttamisen.

Riskien perusteella keskimääräiset vuotuiset julkisen talouden toimet eivät välttämättä yllä neuvoston 126 artiklan 7 kohdan mukaisesti suosittamaan sopeutukseen. Kun otetaan huomioon ohjelmassa esitetyt velkaennusteet ja rahoitusmarkkinoiden uusien vakautustoimenpiteiden riski, julkisen talouden strategia ei riitä siihen, että velan suhde BKT:hen kääntyisi laskuun. Suunniteltu menoperusteinen vakauttaminen sekä koulutus- ja T&K-menojen lisääminen vastaavat tavoitetta tukea potentiaalisen kasvun elpymistä. Kokonaisinvestointien määrän ennakoitu supistaminen alle vuoden 2009 tason aiheuttaa kuitenkin huolta.

- 15) Vakaus- ja lähentymisohjelmia koskeissa käytännösäännöissä täsmennetyistä tietovaatimuksista voidaan todeta, että ohjelmasta puuttuu joitakin pakollisia ja vapaaehtoisia tietoja ⁽¹⁾. Lisäksi neuvosto kehotti Saksaa 126 artiklan 7 kohdan mukaisissa, 2 päivänä joulukuuta 2009 annetuissa liiallisen alijäämän tilanteen lopettamista koskevista suosituksissaan raportoimaan neuvoston suositusten täytäntöönpanossa tapahtuneesta edistyksestä vakausohjelmien tarkistuksiin sisällytettävässä erillisessä kohdassa. Vastavassa tarkistetun ohjelman jaksossa annetaan vain hyvin vähän tietoja siitä, miten Saksan hallitus aikoo edistää neuvoston suosituksen täytäntöönpanossa.

Yleisenä päätelmänä voidaan todeta, että Saksan julkisen talouden tilanne heikentyi talous- ja finanssikriisin yhteydessä merkittävästi automaattisten vakauttajien toiminnan ja Euroopan talouden elvytysuunnitelman mukaisten laajojen kriisintorjuntatoimien tuloksena. Suunniteltu menoperusteinen vakauttaminen vuodesta 2011 alkaen johtaisi liiallisen alijäämän korjaamiseen viimeistään vuonna 2013. Vuodesta 2011 alkaen julki-

⁽¹⁾ Ohjelmasta puuttuvat erityisesti tiedot omaisuustuloista ja velan impliittisestä korosta sekä virta-varanto-korjauserää koskevat yksityiskohtaiset tiedot. "Palkansaajakorvauksia ja välituotekäyttöä" sekä "sosiaalietuuksia" koskevat tiedot esitetään sen sijaan eri taulukossa. Tämä vaikeuttaa puolueetonta arviointia.

sen talouden strategia ei kuitenkaan, riskit huomioon ottaen, välttämättä ole sopusoinnussa 2 päivänä joulukuuta 2009 annetun 126 artiklan 7 kohdan mukaisen neuvoston suosituksen kanssa. Tämä johtuu siitä, että vuoden 2010 jälkeen ehdotettua supistamisuraa tukevia erityistoimia ei ole täsmennetty, uudessa hallituksen koalitionsopimuksessa suunniteltujen uusien veroleikkausten täytäntöönpano ja soveltaminen yhteen tarvittavan vakautuksen kanssa on vielä epävarmaa, talouden elpymisen voimakkuuteen liittyy riskejä ja rahoitusmarkkinoilla saatetaan tarvita uusia vakautustoimenpiteitä.

Tästä syystä julkisen talouden vakauttamisuran saavuttaminen suunnitellulla tavalla edellyttää ehdottomasti, että tehokkaampi keskipitkän aikavälin talousarvioketähdys pannaan täytäntöön kaikilta osin ja sen noudattamiseen sitoudutaan lujasti hallinnon kaikilla tasoilla. Kun otetaan huomioon, että tarvittava julkisen talouden vakauttaminen on sovitettava yhteen talouden pitkän aikavälin kasvupotentiaalin parantamisen kanssa, suunniteltu menoperusteinen vakauttaminen sekä koulutus- ja T&K-menojen lisääminen vaikuttavat asianmukaiselta. Kasvavan julkisen velan, eläkkeiden tarkistamismalliin toistuvasti tehtyjen tilapäisten muutosten ja lakisääteisen sairausvakuutuksen rahoituksen epävarmuuden vuoksi on tärkeää kiinnittää uudelleen huomiota julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyyttä lujittaviin toimenpiteisiin.

Edellä esitetyn arvion ja 2 päivänä joulukuuta 2009 annetun SEUT-sopimuksen 126 artiklan 7 kohdan mukaisen suosituksen perusteella Saksaa kehoitetaan

- i) täsmentämään toimenpiteet, joita tarvitaan tukemaan suunniteltua vakauttamista, panemaan vuosien 2011–2013 julkisen talouden strategia täytäntöön ohjelmassa esitetyllä tavalla liiallisen alijäämän korjaamiseksi viimeistään vuonna 2013 ja hyödyntämään liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn suosituksen mukaisesti verotuksellisten toimenpiteiden lisäksi kaikki tilaisuudet, myös talouden parantuneiden olosuhteiden myötä ilmenevät tilaisuudet, jotka mahdollistavat bruttovelkasuhteen nopeamman alenemisen kohti 60 prosentin viitearvoa suhteessa BKT:hen;
- ii) varmistamaan uuden, perustuslakiin sisältyvän talousarviosäännön täytäntöönpano kaikilta osin hallituksen kaikilla tasoilla ja korjaamaan vuoden 2008 poikkeama eläkkeiden tarkistamismallista suunnitellulla tavalla.

Saksaa kehoitetaan myös toimittamaan hyvissä ajoin liiallista alijäämää koskevan menettelyn mukaista toimien tuloksellisuuden arviointia varten ohjelman täydennys raportoidakseen 2 päivänä joulukuuta 2009 annetun, 126 artiklan 7 kohdan mukaisen neuvoston suosituksen täytäntöönpanossa tapahtuneesta edistyksestä ja esittämään yksityiskohtaisempi vakauttamisstrategia, joka on tarpeen edistymiseksi liiallisen alijäämän korjaamisessa.

Saksaa kehoitetaan myös noudattamaan tarkemmin käytännösääntöjen tietovaatimuksia.

Keskeisten makrotaloutta ja julkista taloutta koskevien ennusteiden vertailu

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
BKT:n määrä (%-muutos)	VO tammikuu 2010	1,3	- 5,0	1,4	2	2	2
	KOM marraskuu 2009	1,3	- 5,0	1,2	1,7	tieto puuttuu	tieto puuttuu
	VO tammikuu 2009	1,3	- 2,3	1,25	1,25	1,25	tieto puuttuu
YKHI-inflaatio (%)	VO tammikuu 2010	tieto puuttuu	tieto puuttuu	tieto puuttuu	tieto puuttuu	tieto puuttuu	tieto puuttuu
	KOM marraskuu 2009	2,8	0,3	0,8	1,0	tieto puuttuu	tieto puuttuu
	VO tammikuu 2009	tieto puuttuu	tieto puuttuu	tieto puuttuu	tieto puuttuu	tieto puuttuu	tieto puuttuu
Tuotantokuilu ⁽¹⁾ (% suhteessa potentiaaliseen BKT:hen)	VO tammikuu 2010	3,2	- 2,6	- 2,1	- 1,3	- 1,1	- 0,9
	KOM marraskuu 2009 ⁽²⁾	3,0	- 2,9	- 2,6	- 2,2	tieto puuttuu	tieto puuttuu
	VO tammikuu 2009	2,2	- 0,9	- 0,7	- 0,7	- 1,0	tieto puuttuu
Nettoluotonanto ulkomaille / nettoluotonotto ulkomailta (% suhteessa BKT:hen)	VO tammikuu 2010	6,6	4,5	4,9	5	5,5	5,5
	KOM marraskuu 2009	6,6	4,0	3,8	3,7	tieto puuttuu	tieto puuttuu
	VO tammikuu 2009	7,1	7,0	7	7	7	tieto puuttuu
Julkisen talouden tulot (% suhteessa BKT:hen)	VO tammikuu 2010	43,7	44,4	42,5	42	42	42
	KOM marraskuu 2009	43,7	44,6	43,3	42,9	tieto puuttuu	tieto puuttuu
	VO tammikuu 2009	44	43,5	42,5	42,5	43	tieto puuttuu
Julkisen talouden menot (% suhteessa BKT:hen)	VO tammikuu 2010	43,7	47,6	48	47	46	45
	KOM marraskuu 2009	43,7	48,0	48,3	47,5	tieto puuttuu	tieto puuttuu
	VO tammikuu 2009	44	46,5	46,5	45,5	45,5	tieto puuttuu
Julkisen talouden rahoitusasema (% suhteessa BKT:hen)	VO tammikuu 2010	0,0	- 3,2	- 5,5	- 4,5	- 3,5	- 3
	KOM marraskuu 2009	0,0	- 3,4	- 5,0	- 4,6	tieto puuttuu	tieto puuttuu
	VO tammikuu 2009	0	- 3	- 4	- 3	- 2,5	tieto puuttuu
Perusjäämä (% suhteessa BKT:hen)	VO tammikuu 2010	2,7	- 0,6	- 3	- 2	- 0,5	0,5
	KOM marraskuu 2009	2,7	- 0,6	- 2,2	- 1,7	tieto puuttuu	tieto puuttuu
	VO tammikuu 2009	2,5	0	- 1	0	0,5	tieto puuttuu
Suhdannotasoitettu rahoitusasema ⁽²⁾ (% suhteessa BKT:hen)	VO tammikuu 2010	- 1,6	- 1,9	- 4,4	- 4,1	- 3,1	- 2,3
	KOM marraskuu 2009	- 1,5	- 1,9	- 3,6	- 3,5	tieto puuttuu	tieto puuttuu
	VO tammikuu 2009	- 1,2	- 2,4	- 3,5	- 2,4	- 2,1	tieto puuttuu
Rakenteellinen rahoitusasema ⁽³⁾ (% suhteessa BKT:hen)	VO tammikuu 2010	- 1,2	- 1,8	- 4,4	- 3,9	- 3,0	- 2,3
	KOM marraskuu 2009	- 1,1	- 1,9	- 3,6	- 3,5	tieto puuttuu	tieto puuttuu
	VO tammikuu 2009	- 0,8	- 2,5	- 3,4	- 2,4	- 2,1	tieto puuttuu

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Julkinen bruttovelka (% suhteessa BKT:hen)	VO tammikuu 2010	65,9	72,5	76,5	79,5	81	82
	KOM marraskuu 2009	65,9	73,1	76,7	79,7	tieto puuttuu	tieto puuttuu
	VO tammikuu 2009	65,5	68,5	70,5	71,5	72,5	tieto puuttuu

Huom:

- (¹) Ohjelmien mukaiset tuotantokulut ja suhdannetasoitettut rahoitusasemat, jotka komission yksiköt ovat laskeneet uudelleen ohjelmien tietojen perusteella.
- (²) Perustuu ennusteisiin, joiden mukaan potentiaalinen kasvu on 1,0 % vuonna 2008, 0,7 % vuonna 2009, 0,9 % vuonna 2010 ja 1,2 % vuonna 2011.
- (³) Suhdannetasoitettu rahoitusasema, jossa ei ole otettu huomioon kertaluonteisia eikä muita väliaikaisia toimenpiteitä. Kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet ovat uusimman ohjelman mukaan BKT:hen suhteutettuna 0,4 % vuonna 2008 ja 0,1 % vuonna 2009 (alijäämää kasvattavia), ja komission yksiköiden marraskuun 2009 talousennusteen mukaan 0,3 % vuonna 2008 (alijäämää kasvattavia). Uusimman ohjelman mukaan kertaluonteisia tai muita tilapäisiä toimenpiteitä ei ole vuosina 2010–2013 ja komission yksiköiden syksyn 2009 talousennusteen mukaan vuosina 2009–2011.

Lähde:

Vakaushjelma (VO), komission yksiköiden syksyn 2009 talousennuste (KOM) ja komission yksiköiden laskelmat.

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN KOMISSIO

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen

Tapaukset, joita komissio ei vastusta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2010/C 140/04)

Päätöksen tekopäivä	12.1.2009
Valtion tuen viitenumero	N 626/08
Jäsenvaltio	Espanja
Alue	País Vasco
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Ayudas a actividades culturales de carácter supramunicipal
Oikeusperusta	Orden 3 de Diciembre de 2008, de la Consejería de Cultura, por la que se regula el régimen de concesión de subvenciones para la realización, durante el ejercicio 2009, de programas o actividades culturales particulares de ámbito supramunicipal
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Kulttuuri
Tuen muoto	Avustus
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 0,75 milj. EUR; Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 0,75 milj. EUR
Tuen intensiteetti	70 %
Kesto	1.1.2009–31.12.2009
Toimiala	Vapaa-ajan, kulttuuri- ja urheilutoiminta
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Departamento de Cultura del Gobierno Vasco C/ Donostia, 1 01010 Vitoria-Gasteiz Álava — País Vasco ESPAÑA
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Päätöksen tekopäivä	20.11.2009
Valtion tuen viitenumero	N 378/09
Jäsenvaltio	Alankomaat
Alue	Noord-Brabant
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Verruiming van de Monumentenregeling in Noord-Brabant
Oikeusperusta	Titel 4.2 Algemene wet bestuursrecht Algemene Subsidie Verordening Noord-Brabant Monumenten
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Kulttuuriperinnön säilyttäminen, Kulttuuri
Tuen muoto	Avustus
Talousarvio	Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 25 milj. EUR
Tuen intensiteetti	100 %
Kesto	31.12.2013 saakka
Toimiala	Rakentaminen, Vapaa-ajan, kulttuuri- ja urheilutoiminta
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Stimulus Programmanagement Postbus 585 5600 AN Eindhoven NEDERLAND
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

SEUT:n 107 ja 108 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2010/C 140/05)

Päätöksen tekopäivä	21.4.2010
Valtion tuen viitenumero	N 1/10
Jäsenvaltio	Espanja
Alue	País Vasco
Nimike (ja/tai tuensaajayrityksen nimi)	Régimen de ayudas a los museos del País Vasco
Oikeusperusta	Orden de 10 de diciembre de 2009 de la Consejera de Cultura, por la que se regula el régimen de concesión de subvenciones destinadas a la promoción museística y al desarrollo de actividades museísticas relacionadas con el patrimonio y la difusión cultural
Toimenpidetyyppi	Tukiohjelma
Tarkoitus	Kulttuuri
Tuen muoto	Avustus
Talousarvio	Suunnitellut vuosikustannukset: 0,62 milj. EUR; Suunnitellun tuen kokonaismäärä: 0,62 milj. EUR
Tuen intensiteetti	75 %
Kesto	4.2010–31.12.2010
Toimiala	Vapaa-ajan, kulttuuri- ja urheilutoiminta
Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite	Consejería de Cultura C/ Donostia, 1 01010 Vitoria-Gasteiz Álava — País Vasco ESPAÑA
Muita tietoja	—

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_fi.htm

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.5843 – Eli Lilly/Certain Animal Health Assets of Pfizer)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2010/C 140/06)

Komissio päätti 21 päivänä toukokuuta 2010 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
 - sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) asiakirjanumerolla 32010M5843. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.
-

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

NEUVOSTO

Neuvoston päätelmät, annettu 25 päivänä toukokuuta 2010, Euroopan unionin tavaramerkkijärjestelmän tulevasta tarkistamisesta

(2010/C 140/07)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

1. PALAUTTAA MIELEEN, että se antoi toukokuussa 2007 päätelmät sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukaistamisviraston (tavaramerkit ja mallit) (jäljempänä 'OHIM') rahoitusnäkymistä ja yhteisön tavaramerkkijärjestelmän kehittämisestä edelleen⁽¹⁾.
2. PANEE MERKILLE OHIMin hallintoneuvoston ja budjettikomitean yhteisessä kokouksessa 18. ja 19 päivänä syyskuuta 2008 saavutetun yhteisymmärryksen budjettitoimien pakettista, jonka tavoitteena on OHIMin budjetin parempi tasapainottaminen tulevaisuudessa ja joka koostuu kolmesta keskeisestä osasta: (i) yhteisön tavaramerkkisuojan myöntämisestä perittävien maksujen alentaminen, (ii) yhteistyörahaston perustaminen sekä (iii) 50 prosentin osuuden uudistamismaksuista jakaminen jäsenvaltioiden kansallisille tavaramerkkivirastoille (jäljempänä 'kansalliset virastot');
3. KATSOO, että nämä budjettitoimet ovat asianmukaisia ja hyödyllisiä keinoja taata OHIMin budjetin tasapaino tulevaisuudessa ja että niillä edistetään sen lisäksi koko tavaramerkkijärjestelmän nykyaikaistamista, yksinkertaistamista, yhdenmukaistamista ja tehostamista Euroopassa OHIMin ja kansallisten virastojen tehostetun yhteistyön puitteissa;
4. PANEE TYYTYVÄISENÄ MERKILLE, että syyskuussa 2008 tehdyn sopimuksen jälkeen yhteisön tavaramerkin rekisteröimisestä perittäviä maksuja alennettiin merkittävästi 1 päivänä toukokuuta 2009 alkaen komission asetuksella (EY) N:o 355/2009;
5. ON TYYTYVÄINEN OHIMin saavuttamaan merkittävään edistymiseen yhteistyörahaston perustamisessa ja KANNUSTAA OHIMia saattamaan tämän työn päätökseen ensisijaisena, jotta rahasto saadaan täysin toimintavalmiiksi pikaisesti ja kansallisten virastojen osallistuessa siihen aktiivisesti;
6. PALAUTTAA MIELEEN komission 16 päivänä heinäkuuta 2008 antaman tiedonannon teollisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta strategiasta⁽²⁾;
7. ON TYYTYVÄINEN, että komissio on käynnistänyt tutkimuksen tavaramerkkijärjestelmän yleisestä toiminnasta Euroopassa ja KANNATTAA sen tehtävämäärityksessä mainittuja tavoitteita;
8. PANEE MERKILLE tutkimuksen alustavat tulokset, jotka esiteltiin teollis- ja tekijänoikeuksien työryhmälle 25 päivänä maaliskuuta 2010;
9. KANNUSTAA komissiota saattamaan tutkimuksen päätökseen vahvan pohjan luomiseksi tuleville lainsäädäntöaloitteille;
10. TOTEAA, että useimmat yhteisön tavaramerkkijärjestelmän käyttäjien yhteenliittymät ovat tyytyväisiä järjestelmään samoin kuin yhteisön tavaramerkin ja kansallisten tavaramerkkien rinnakkaisuuden periaatteeseen ja että niiden mielestä järjestelmää on tarpeen hienosäätää tulevan tarkistuksen yhteydessä ottaen huomioon, että yhteisön tavaramerkkijärjestelmän ja kansallisten tavaramerkkijärjestelmien on oltava keskenään tasapainoisessa suhteessa;

⁽¹⁾ Neuvoston asiakirja 9427/07.⁽²⁾ Neuvoston asiakirja 12267/08.

11. TOTEAA, että kansalliset tavaramerkit täyttävät edelleen monien hakijoiden tarpeet ja että kansallinen tavaramerkki-suoja olisi sen vuoksi säilytettävä näiden hakijoiden käytävissä olevana vaihtoehtona;
12. PALAUTTAA MIELEEN komission 11 päivänä syyskuuta 2009 antaman tiedonannon "Immateriaalioikeuksien valvonnan tehostaminen sisämarkkinoilla" ⁽¹⁾;
13. PALAUTTAA MIELEEN 1 päivänä maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman immateriaalioikeuksien valvonnan tehostamisesta sisämarkkinoilla ⁽²⁾;
14. PYYTÄÄ komissiota tekemään ehdotuksia yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ja jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 2008/95/EY tarkistamiseksi.

Tarkistuksella olisi erityisesti

- otettava käyttöön erityinen säännös, jossa määritellään kehys OHIMin ja kansallisten virastojen yhteistyölle;
- ilmaistava selvästi, että käytäntöjen ja välineiden yhdenmukaistaminen on tavoite, johon kaikkien tavaramerkkivirastojen EU:ssa olisi pyrittävä, ja että OHIMin olisi tuettava ja edistettävä alalla toteutettavia toimia hallintoneuvostonsa aktiivisella avustuksella;

— vahvistettava selvä oikeusperusta OHIMin osallistumiselle valvontaan liittyviin toimiin, mukaan lukien väärentämisen torjuntaan, erityisesti edistämällä sen yhteistyötä kansallisten virastojen kanssa niiden kansallisen toimivallan mukaisesti sekä väärentämisen ja piratismiin eurooppalaisen seuranta-keskuksen kanssa ⁽³⁾;

— luotava oikeusperusta sille, että määrä, joka vastaa 50:tä prosenttia OHIMin uudistamismaksuista, jaetaan kansallisille virastoille oikeudenmukaisten, kohtuullisten ja merkityksellisten jakoperusteiden mukaisesti, jotka on määriteltävä muun muassa siten, että kullekin jäsenvaltiolle taataan tietty vähimmäismäärä; otettava käyttöön asianmukaiset menettelyt, joissa otetaan riittävällä tavalla huomioon yksittäisiin kansallisiin virastoihin sovellettavat rahoitusjärjestelyt sen varmistamiseksi, että nämä varat ovat kansallisten virastojen käytettävissä ja että ne käytetään tarkoituksiin, jotka liittyvät läheisesti tavaramerkkien suojaamiseen, edistämiseen ja/tai valvontaan, väärentämisen torjunta mukaan luettuna;

— toteutettava tarvittavat muutokset ja muut toimenpiteet, joilla pyritään tukemaan yhteisön tavaramerkkijärjestelmän ja kansallisten tavaramerkkijärjestelmien toisiaan täydentävää suhdetta;

— toteutettava toimenpiteet, joilla jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22 päivänä lokakuuta 2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2008/95/EY (kodifioitu toisinto) ⁽⁴⁾ yhdenmukaistetaan yhteisön tavaramerkistä 26 päivänä helmikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (kodifioitu toisinto) ⁽⁵⁾ kanssa ja autetaan näin edelleen vähentämään aloja, joilla Euroopan tavaramerkkijärjestelmät kaiken kaikkiaan poikkeavat toisistaan.

⁽¹⁾ Neuvoston asiakirja 13286/09.

⁽²⁾ EUVL C 56, 6.3.2010, s. 1.

⁽³⁾ Ottaen erityisesti huomioon teollis- ja tekijänoikeuksien valvonnan tehostamisesta sisämarkkinoilla 1 päivänä maaliskuuta 2010 annetun neuvoston päätöslauselman 24 ja 38 kohdan.

⁽⁴⁾ EUVL L 299, 8.11.2008, s. 25.

⁽⁵⁾ EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1.

EUROOPAN KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

28. toukokuuta 2010

(2010/C 140/08)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,2384	AUD	Australian dollaria	1,4534
JPY	Japanin jeniä	113,06	CAD	Kanadan dollaria	1,2954
DKK	Tanskan kruunua	7,4411	HKD	Hongkongin dollaria	9,6470
GBP	Englannin puntaa	0,84995	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,8165
SEK	Ruotsin kruunua	9,6580	SGD	Singaporin dollaria	1,7312
CHF	Sveitsin frangia	1,4258	KRW	Etelä-Korean wonia	1 479,69
ISK	Islannin kruunua		ZAR	Etelä-Afrikan randia	9,4046
NOK	Norjan kruunua	7,9615	CNY	Kiinan juan renminbiä	8,4599
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	HRK	Kroatian kunaa	7,2665
CZK	Tšekin korunaa	25,780	IDR	Indonesian rupiaa	11 387,55
EEK	Viron kruunua	15,6466	MYR	Malesian ringgitiä	4,0781
HUF	Unkarin forinttia	273,93	PHP	Filippiinien pesoa	57,118
LTL	Liettuan litiä	3,4528	RUB	Venäjän ruplaa	37,9200
LVL	Latvian latia	0,7080	THB	Thaimaan bahtia	40,328
PLN	Puolan zlotya	4,0615	BRL	Brasilian realia	2,2492
RON	Romanian leuta	4,1646	MXN	Meksikon pesoa	15,8205
TRY	Turkin liiraa	1,9299	INR	Intian rupiaa	57,4347

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

V

(Ilmoitukset)

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

VALTIONTUKI – ESPANJA

**Valtiontuki C 10/10 (ex N 562/09) – Rakennuudistustuki A NOVO Comlink SL -yritykselle
Kehotus huomautusten esittämiseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan
2 kohdan mukaisesti**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2010/C 140/09)

Komissio on ilmoittanut 24 päivänä maaliskuuta 2010 päivättyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Espanjan kuningaskunnalle päätöksestään aloittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee edellä mainittua tukea/toimenpidettä.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa toimenpiteistä, joita koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Fax +32 22961242

Huomautukset toimitetaan Espanjalle. Huomautusten esittäjä voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luotamuksellista käsittelyä. Tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

MENETTELY

Espanja ilmoitti 16 päivänä lokakuuta 2009 rakennuudistustuesta yrityksen A NOVO Comlink SL hyväksi. Komissio pyysi asiasta 12 päivänä marraskuuta 2009 lisätietoja, jotka Espanja toimitti 25 päivänä tammikuuta 2010.

Kuvaus tuensajaasta ja rakennuudistuksesta

Andalucía alueen suunnitteleman tuen oikeusperustana on *Orden de 5 de noviembre de 2008 por la que se establecen las bases reguladoras del programa de ayudas a empresas viables con dificultades coyunturales en Andalucía*. Kyseessä on pk-yrityksen tukijärjestelmä, joka edellyttää suurista yrityksistä tehtävää ilmoitusta. A NOVO Comlink SL, jäljempänä A NOVO, on suuri yritys, jonka toimialana on tietokoneiden, matkapuhelinten ja muiden sähkölaitteiden myynninjalkeinen toiminta. Se on kokonaan ranskalai-

sen A NOVO SA -yrityksen omistama ja valmisti alun perin puhelimia. A NOVO lopetti vuosina 2004–2006 tuotantotoiminnan ja keskittyi myynninjalkeiseen toimintaan. Nyt se on taloudellisissa vaikeuksissa. Ilmoitettu rakennuudistussuunnitelma laadittiin marraskuussa 2008. Suunnitelmassa ehdotetaan A NOVO:n nykyisen toiminnan jatkamista, ja sen mukaan kaikilla toiminta-alueilla on odotettavissa kasvua. Ilmoitettuun tukeen sisältyy takaus 4 375 miljoonan EUR lainalle, korkotuki samalle lainalle sekä Andalucía alueen antama 2 miljoonan EUR laina. Lisäksi A NOVO sai toukokuussa 2009 pelastamistukea lainatakauksen muodossa, mutta tätä tukea ei ilmoitettu komissiolle.

ARVIOINTI

Komissio katsoo, että toimenpiteet ovat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiotukea.

Komissio on analysoinut näitä valtiontukitoimenpiteitä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan sekä valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen⁽¹⁾ mukaisesti ja päättänyt aloittaa SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä, sillä se epäilee, etteivät kaikki edellytykset rakenneuudistustuen hyväksymiseksi täyty.

Komissio epäilee, voiko A NOVO saada suuntaviivojen 10 ja 11 kohdan mukaisesti rakenneuudistustukea, sillä se kuuluu isoon yhtymään. Komissio epäilee, palauttaako rakenneuudistussuunnitelma yrityksen elinkelpoisuuden pitkällä aikavälillä suuntaviivojen 35 ja 36 kohdassa edellytetyllä tavalla. Suunnitelmaan ei liity vastasuoritteita, kuten kapasiteetin supistamista (suuntaviivojen 38 ja 39 kohta), tai suuntaviivojen 43 kohdassa tarkoitettua tuensaajan omaa osuutta. Ei ole myöskään selvää, onko tuen määrä rajoitettu välttämättömään (suuntaviivojen 45 kohta).

Tämän vuoksi on syytä epäillä, voidaanako rakenneuudistustukea pitää pelastamista ja rakenneuudistusta koskevien suuntaviivojen mukaisena. Komissiolla ei myöskään ole riittäviä tietoja ilmoittamattoman pelastamistuen soveltuvuuden arvioimiseksi. Lisäksi on epätodennäköistä, että toimenpiteet olisivat valtiontukitoimenpiteille rahoituksen saatavuuden turvaamiseksi tämänhetkessä finanssi- ja talouskriisissä vahvistettujen tilapäisten yhteisön puitteiden⁽²⁾ mukaiset.

KIRJE

”Por la presente, la Comisión informa al Reino de España de que, tras examinar la información suministrada por sus autoridades sobre las medidas mencionadas anteriormente y notificadas de conformidad con el artículo 108, apartado 3, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea (denominado en lo sucesivo “TFUE”) ⁽³⁾, ha decidido iniciar el procedimiento del artículo 108, apartado 2, de dicho Tratado.

1. PROCEDIMIENTO

- (1) El 16 de octubre de 2009, España notificó una ayuda de reestructuración planteada por la región de Andalucía en

favor de A NOVO Comlink SL. El 12 de noviembre de 2009, la Comisión pidió información adicional. El 25 de enero de 2010, España presentó la información solicitada.

2. DESCRIPCIÓN

2.1. Beneficiario

- (2) A NOVO Comlink SL es una gran empresa activa en el sector de las actividades postventa para ordenadores, teléfonos móviles y otros equipos electrónicos. Es una filial al 100 % de la empresa francesa A NOVO SA. A NOVO Comlink SL (en lo sucesivo A NOVO) posee el 100 % de A NOVO Arce SL y de Cedro Soluciones SL. Originalmente, A NOVO fabricaba teléfonos. Entre 2004 y 2006, A NOVO cesó las actividades de producción y se concentró en los servicios postventa. A NOVO está situada en Málaga, en la región de Andalucía, un área que puede beneficiarse de ayuda regional con arreglo a la excepción del artículo 107, apartado 3, letra a), del TFUE.

- (3) La plantilla de A NOVO creció de 263 personas en 2006 a 402 en 2008. En 2008, A NOVO tenía un volumen de negocios de 15,3 millones. Las ventas de servicios postventa en 2008 ascendieron a 14 889 millones EUR; eran de 8 672 millones EUR en 2006 y de 12 984 millones EUR en 2007 (estimación para 2009: 16 118 millones EUR). A NOVO no padece un exceso de capacidad de mano de obra o de equipos. Prevé un crecimiento del volumen de negocios cercano al 10 % para 2009 y del 6 % para el siguiente. Las actuales cuotas de mercado en el sector de los servicios postventa en España son de aproximadamente el 40 % para los ordenadores, el 30 % para los teléfonos móviles y el 10 % para los descodificadores de televisión.

2.2. Dificultades financieras

- (4) Según las autoridades españolas, A NOVO cumple las condiciones de insolvencia. Afirman que del capital inicial suscrito en 2001, que ascendía a 15 millones EUR, han desaparecido más de 10 millones EUR, y que solo en 2008 se ha perdido más de una cuarta parte.

	2001	2004	2005	2006	2007	2008
Capital	15 000 000	14 684 923	6 167 668	6 167 668	8 967 667	4 056 802

⁽¹⁾ EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 83, 7.4.2009, s. 1.

⁽³⁾ Con efecto a partir del 1 de diciembre de 2009, los artículos 87 y 88 del Tratado CE han pasado a ser los artículos 107 y 108, respectivamente, del TFUE. Las dos series de disposiciones son en sustancia idénticas. A efectos de la presente Decisión, las referencias a los artículos 101 y 102 del TFUE se entenderán hechas, cuando proceda, a los artículos 81 y 82 del Tratado CE.

Las autoridades españolas también subrayan las deudas y pérdidas crecientes y la disminución del volumen de negocios:

	Eur		
	2006	2007	2008
Incremento de pérdidas	- 2 603 000	- 4 549 000	- 3 923 000
Disminución del volumen de negocios	22 090 000	21 853 000	15 305 000
Crecimiento de la deuda	4 281 000	5 836 000	6 997 000

Sin embargo, el descenso del volumen de negocios hasta 2008 se debió principalmente a la reducción progresiva de las actividades de producción. Para las actividades del servicio postventa, que eran la única actividad restante en 2008, la cifra para 2006 es de 8 672 millones EUR, y para 2007 de 12 984 millones EUR. Es decir, el volumen de negocios de las únicas actividades pertinentes desde 2008 se ha incrementado a partir de 2006.

- (5) En julio de 2005, se inició una reestructuración de A NOVO con vistas a cambiar su actividad pasando de la producción de teléfonos a la prestación de servicios postventa. Con este motivo, se elaboró un plan de reestructuración que contemplaba reducciones salariales y un sistema de jubilación anticipada para el personal de producción. A NOVO aportó a este plan 14,7 millones EUR procedentes de una operación de venta y posterior arrendamiento financiero de sus bienes inmuebles. Debido al sistema de reducción de plantilla, de 2005 a 2008 A NOVO acumuló unas pérdidas de 12,3 millones EUR. El plan de 2005 también preveía que la región de Andalucía efectuara pagos directos a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años. En la actualidad A NOVO, según España, tiene dificultades para conseguir dinero en los mercados de capitales.

2.3. El plan de reestructuración notificado

- (6) El plan de reestructuración notificado no describe las razones que llevaron a las dificultades actuales. Hace referencia al plan de reestructuración de 2005 y a las medidas estructurales y los contratos financieros de aquel entonces, pero no indica si las dificultades fueron causadas por cálculos incorrectos contenidos en el plan de 2005 o por acontecimientos inesperados.
- (7) El plan de reestructuración de noviembre de 2008, notificado en octubre de 2009, abarca el período de 2009 a 2013. Ha sido elaborado por el propio beneficiario, al parecer sin un control externo independiente. Prevé una ayuda de reestructuración para A NOVO basada en la *Orden de 5 de noviembre de 2008 por la que se establecen las bases reguladoras del programa de ayudas a empresas viables con dificultades coyunturales en Andalucía*, de la región de Andalucía. Esta Orden fue aprobada por la Comisión en mayo de 2009, como régimen de ayuda de salvamento y de reestructuración para PYME que requiere la notificación

de las concesiones individuales de tal ayuda a grandes empresas (asunto N 608/08). El único objetivo del plan es una reestructuración financiera en forma de inyección de nuevo capital.

- (8) La ayuda prevista por la región de Andalucía consiste en

- una garantía del 80 % para un préstamo de 4 375 000 EUR con una duración de 10 años. El tipo de interés es el Euribor más 1,25 %, la comisión de garantía es del 1,50 % anual. El préstamo está contragarantizado por el único accionista de A NOVO, A NOVO SA Francia,
- una bonificación del tipo de interés de un 0,89 %, lo que equivale al 50 % del tipo de base del 1,77 % publicado por la Comisión para determinar los tipos de referencia para septiembre de 2009 ⁽¹⁾. Esto equivale, según la notificación, a una ayuda de 357 136 EUR,
- un préstamo público de 2 000 000 EUR durante 10 años, concedido por la Agencia de Innovación y Desarrollo de Andalucía (IDEA). El tipo de interés será el tipo del mercado interbancario en la fecha de la celebración del acuerdo de préstamo en septiembre de 2009 (1,77 %). Al parecer, no se añade ningún margen a este índice de base. Este préstamo tiene la garantía del único accionista de A NOVO, A NOVO SA Francia.

- (9) La región de Andalucía supeditó la concesión de la ayuda a que A NOVO contratase a treinta y siete trabajadores de la empresa Servivation a partir de septiembre de 2009. Servivation emplea al personal despedido tras el cierre de un fabricante de teléfonos móviles.

- (10) Por lo que se refiere a la cantidad de efectivo necesaria, España afirma que las deudas pendientes actuales consisten en:

- deudas con proveedores de 2,7 millones EUR,
- deudas de 650 000 EUR con el Estado,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html

- deudas de 1,6 millones EUR con otras empresas del grupo A NOVO,
- otras necesidades resultantes de la expansión de las actividades.

Todo ello asciende a una necesidad de efectivo de alrededor de 5 millones EUR.

- (11) Aparte de la inyección de nuevo capital descrita anteriormente, el plan de reestructuración no prevé ninguna reestructuración de las actividades de la empresa ni de su organización y gestión ni de la plantilla. Por el contrario, insiste en proseguir sin cambio en sus operaciones, con la esperanza de salir de las dificultades financieras sin alterar el funcionamiento y la estructura del beneficiario. En lo que respecta a la estructura de la empresa, el plan se refiere a las medidas del plan de reestructuración de 2005, que se ejecutaron entre 2004 y 2007, consistentes en el cese gradual de la producción para dedicarse a prestar servicios postventa para otros fabricantes. El plan describe los diversos ámbitos actuales de actividad y sus posibilidades de expansión e indica la expectativa de crecimiento en volumen de cada área con los clientes actuales y con la captación de nuevos clientes —con la ayuda de la inyección de nuevo capital. De hecho, el plan sólo afirma que A NOVO quiere proseguir según lo previsto en el plan de reestructuración de 2005. Como no se prevé ninguna medida de reestructuración, no contiene ningún calendario para la ejecución de medida alguna.
- (12) El plan no hace referencia a ninguna contribución propia del beneficiario o de su empresa matriz. En lo que respecta a las medidas compensatorias, el plan no prevé ninguna reducción de capacidad o venta de activos. Al contrario, se propone aumentar la mano de obra para incrementar sus ventas.
- (13) Por lo que se refiere a las perspectivas, la única hipótesis presentada relativa al desarrollo de la demanda de los servicios de la empresa es moderadamente optimista, pues espera un crecimiento en todos los sectores de actividad del beneficiario. No se establece ninguna distinción entre las hipótesis optimista, intermedia y pesimista.

2.4. Medidas no notificadas a la Comisión

- (14) Durante la evaluación del plan de reestructuración, se tuvo conocimiento de que en mayo de 2009 se había concedido a A NOVO una ayuda de salvamento en forma de garantía del 80 % sobre un préstamo de 1 825 000 EUR durante 6 meses, con una comisión anual del 1,5 % y un tipo de interés del 2,86 %. España no notificó esta garantía. El plan de reestructuración presentado con la notificación en octubre de 2009 se elaboró en noviembre de 2008, antes de la concesión de la ayuda de salvamento.
- (15) Además, la Comisión observa que el plan de reestructuración de 2005 preveía, según una referencia que figuraba en plan de reestructuración de 2008, que la región de Andalucía efectuara pagos directos a determinados

trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años.

3. EVALUACIÓN

3.1. Ayuda estatal con arreglo al artículo 107, apartado 1, del TFUE

- (16) El artículo 107, apartado 1, del TFUE declara incompatibles con el mercado común, en la medida en que afecten a los intercambios comerciales entre Estados miembros, las ayudas otorgadas por los Estados o mediante fondos estatales, bajo cualquier forma, que falseen o amenacen falsear la competencia, favoreciendo a determinadas empresas o producciones.
- (17) Las medidas que nos ocupan, las garantías, la subvención de intereses, el préstamo de la región de Andalucía y los pagos directos a los trabajadores de A NOVO, implican recursos del Estado. Son concedidas por la región de Andalucía y son imputables al Estado.
- (18) Para ser consideradas ayuda estatal, las medidas deben conferir una ventaja al beneficiario que éste no podría obtener en condiciones normales de mercado. La subvención de intereses por un valor de 357 136 EUR cumple esta condición. En cuanto a las dos garantías del Estado, se debe considerar que una garantía constituye ayuda si el prestatario se encuentra en una situación financiera difícil [punto 3.2, letra a) de la Comunicación de la Comisión relativa a la aplicación de los artículos 87 y 88 del Tratado CE a las ayudas estatales otorgadas en forma de garantía] ⁽¹⁾. En este caso, la Comisión considera que las garantías confieren una ventaja al prestatario. Por lo que respecta a la determinación del importe de la ayuda, la Comisión no puede en la fase actual determinar el equivalente en subvención de las garantías, pues carece de información sobre el grado de solvencia de A NOVO. Finalmente, el préstamo de la región de Andalucía confiere una ventaja a A NOVO. El tipo de interés se determina según el tipo anual del mercado interbancario de dinero. No se añade ningún margen a este índice de base. Sin embargo, incluso suponiendo una elevada colateralización de la garantía dada por A NOVO SA, Francia, para un préstamo a una empresa en una situación financiera difícil, habría que añadir de 220 a 400 puntos básicos al tipo de base ⁽²⁾. Por lo tanto, el préstamo también constituye ayuda. Para determinar el equivalente en subvención del préstamo se necesitaría más información sobre el índice de solvencia de A NOVO.
- (19) Por consiguiente, las cuatro medidas favorecen al beneficiario individualmente y le confieren una ventaja en el contexto de su reestructuración que, tal como afirman las autoridades españolas en su presentación, no podría haber obtenido en el mercado financiero. Como consecuencia, la posición de la empresa beneficiaria se refuerza en comparación con la de sus competidores. Por lo tanto, las medidas son selectivas y es probable que falseen la competencia.

⁽¹⁾ DO C 54 de 4.3.2006, p. 13.

⁽²⁾ Comunicación de la Comisión relativa a la revisión del método de fijación de los tipos de referencia y de actualización, DO C 14 de 19.1.2008, p. 6.

(20) En lo referente a los pagos directos de la región de Andalucía a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años, España no ha presentado información que permita a la Comisión evaluar si constituye o no ayuda. Si los pagos se efectuaron al amparo de un régimen general de la seguridad social, no se considerarán ayuda estatal. Si los pagos tuvieran que correr normalmente por cuenta de la propia empresa— en virtud del Derecho laboral o de un convenio colectivo—, los pagos formarían parte de los costes normales de la empresa. Si el Estado se hace cargo de estos pagos, deben contabilizarse como ayuda ⁽¹⁾.

(21) Por lo que respecta al efecto sobre los intercambios, las autoridades españolas alegan que los servicios postventa, en los que opera el beneficiario, se prestan a nivel local y se limitan al territorio de España. No obstante, el Tribunal ha confirmado que dicho efecto no depende del carácter local o regional de los servicios prestados ni de la importancia del ámbito de actividad de que se trate ⁽²⁾. Además, estos servicios se intercambian libremente en la Unión. Por último, los propietarios de las empresas que prestan estos servicios están radicados en más de un Estado miembro. Esto es particularmente cierto en el caso del presente beneficiario, que forma parte del grupo francés A NOVO, un operador importante en los servicios postventa en Europa. Por lo tanto, se cumple la condición de afectar al comercio entre los Estados miembros.

(22) Por todo ello, las dos garantías, la subvención de intereses y el préstamo descritos constituyen ayuda estatal en el sentido del artículo 107, apartado 1, TFUE. La Comisión carece de la información necesaria que le permita determinar si también constituyen ayuda los pagos directos a los trabajadores prometidos en 2005 por la región de Andalucía.

3.2. Compatibilidad de la ayuda con el mercado interior a tenor de las Directrices sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis

3.2.1. La ayuda de salvamento no notificada

(23) Las autoridades españolas no han notificado la ayuda de salvamento de mayo de 2009 ni han presentado la información necesaria para evaluar la compatibilidad de esta ayuda con el mercado interior, especialmente por lo que se refiere al punto 25 de las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis ⁽³⁾ (denominadas en lo sucesivo “las Directrices”) y su función en el plan de reestructuración de 2008, que se adoptó antes de la concesión de esta ayuda. Por consiguiente, en la fase actual la Comisión tiene dudas sobre la compatibilidad de esta medida de ayuda con el mercado interior.

⁽¹⁾ Véanse también los apartados 61 y 63 de las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis, DO C 244 de 1.10.2004, p. 2.

⁽²⁾ Asunto C-280/00, Altmark Trans, Rec. 2003, p. I-7747, apartado 82; asunto C-172/03, Heiser/Finanzamt Innsbruck, Rec. 2005, p. I-1627, apartado 33.

⁽³⁾ DO C 244 de 1.10.2004, p. 2.

3.2.2. La ayuda de reestructuración notificada

(24) Según la notificación, el objetivo de la ayuda es la reestructuración de una empresa en crisis. Según el artículo 107, apartado 3, letra c), TFUE, la ayuda destinada a facilitar el desarrollo de determinadas actividades o de determinadas regiones económicas puede autorizarse siempre que no altere las condiciones de los intercambios en forma contraria al interés común. La ayuda de salvamento o de reestructuración de empresas en crisis puede considerarse compatible con el mercado interior en virtud de esta disposición si se respetan las condiciones fijadas en las Directrices.

Derecho del beneficiario a la ayuda como empresa en crisis

(25) En primer lugar es necesario poder considerar que la empresa beneficiaria es una empresa en crisis. Según las Directrices, se considera que una empresa está en crisis si es incapaz de recuperarse mediante sus recursos propios o consiguiendo los fondos necesarios de los accionistas o en el mercado, y sin la intervención de los poderes públicos. Las Directrices también enumeran algunas características habituales de tales empresas, tales como el endeudamiento creciente y el debilitamiento de su activo neto.

(26) Según los datos mencionados anteriormente en el apartado 4, cabe concluir en principio que A NOVO es una empresa en crisis en el sentido de las Directrices, debido a la desaparición de más de la mitad de su capital suscrito y a que se ha perdido más de una cuarta parte del mismo en los últimos 12 meses [punto 10, letra a) de las Directrices]. Según España, la empresa cumple además los criterios establecidos en la legislación española para someterse a un procedimiento de quiebra [punto 10, letra c) de las Directrices]. En todo caso, registraba unas pérdidas cada vez mayores y una disminución global del volumen de negocios, en el sentido contemplado en el punto 11 de las Directrices. Sin embargo, según lo descrito en el apartado 4, el volumen de negocios pertinente para la actividad actual y futura de A NOVO, a saber, los servicios postventa, ha registrado un crecimiento considerable.

(27) No se conoce con precisión a partir de qué fecha se debe considerar que la empresa está en crisis. Según los datos presentados (véase el apartado 4), se puede concluir que esta situación ya se daba en 2008.

(28) La dificultad de la empresa para obtener crédito también puede deberse a que ya no es propietaria de los inmuebles que utiliza, tras la operación de venta y posterior arrendamiento financiero mencionada en el apartado 5. Sin embargo, este aspecto debe examinarse e investigarse con mayor detenimiento.

(29) Además, A NOVO es una filial al 100 % de la empresa francesa A NOVO SA, cuyo volumen de negocios en 2009 fue de alrededor de 350 millones EUR y con un beneficio neto de 12 millones EUR. Según el punto 11 de las Directrices, una empresa en crisis solo podrá beneficiarse de

las ayudas cuando no pueda recuperarse con los fondos obtenidos de sus propietarios. Además, el punto 13 de las Directrices exige, cuando la empresa pertenezca a un grupo de empresas mayor, que el Estado miembro demuestre que las dificultades de la empresa son intrínsecas a la misma y demasiado complejas para ser resueltas por el propio grupo. Las autoridades españolas no han presentado información que permita determinar si se cumplen estas condiciones.

- (30) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas de que la empresa pueda obtener ayuda de reestructuración.

Restablecimiento de la viabilidad a largo plazo

- (31) Según el punto 34 de las Directrices, la concesión de la ayuda debe estar supeditada a la ejecución del plan de reestructuración que, para todas las ayudas individuales a grandes empresas, habrá sido autorizado por la Comisión.
- (32) Según el punto 35 de las Directrices, el plan de reestructuración ha de restablecer la viabilidad a largo plazo de la empresa en un plazo razonable, partiendo de hipótesis realistas por lo que se refiere a las condiciones futuras de explotación. Según el punto 36 de las Directrices, el plan debe contener hipótesis optimistas, pesimistas e intermedias sobre las perspectivas futuras.
- (33) El plan de reestructuración no contiene una descripción de las medidas internas destinadas a mejorar la viabilidad y estructura de la empresa. No describe las razones que han dado lugar a las dificultades. Hace referencia a un plan de reestructuración de 2005 y a las medidas estructurales y a los contratos financieros de ese momento, pero no indica si la empresa está actualmente en crisis a causa de las hipótesis incorrectas del plan anterior o de circunstancias inesperadas. El plan no contiene hipótesis optimistas, pesimistas e intermedias sobre las perspectivas futuras ni un análisis de los puntos fuertes y débiles de la empresa. Eventualmente, el plan prevé restablecer la viabilidad a largo plazo de la empresa sólo a través de la reducción de deudas.
- (34) Por lo que se refiere a las perspectivas de la empresa, se prevé que las ventas se sitúen en 16 118 millones EUR en 2009, 17 658 millones EUR en 2010, 18 630 millones EUR en 2011, 18 923 millones EUR en 2012 y 19 721 millones EUR en 2013. Se espera que la empresa registre unas pérdidas de 254 000 EUR en 2009 y unos resultados positivos de 414 000 EUR en 2010, 835 000 EUR en 2011, 1 261 millones EUR en 2012, y 1 863 millones EUR en 2013.
- (35) Estas previsiones de ventas se basan en la consulta a los principales clientes de A NOVO. Las autoridades españolas solo han presentado una hipótesis. Como además no está claro por qué A NOVO está ahora en crisis, a pesar de la aplicación del plan de reestructuración de 2005 según lo previsto, no es evidente que la prevista medida de reestructuración simplemente financiera vaya a atajar la causa de las dificultades de la empresa.

- (36) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas de que la aplicación del plan notificado restablezca la viabilidad a largo plazo de la empresa.

Evitar falseamientos indebidos de la competencia

- (37) De conformidad con los puntos 38 a 42 de las Directrices, se han de adoptar medidas para reducir en la medida de lo posible los efectos negativos de la ayuda sobre los competidores. La ayuda no debe falsear indebidamente la competencia. Por lo general esto significa limitar la presencia que la empresa pueda disfrutar en sus mercados al término del período de reestructuración. La limitación o reducción obligatoria de la presencia de la empresa en el mercado de referencia constituye una compensación para sus competidores.
- (38) El plan no contiene ninguna medida compensatoria como la desinversión de activos o las reducciones de capacidad o de presencia en el mercado. Al contrario, prevé una expansión del negocio y la contratación de más trabajadores. Aunque no hay nada que sugiera que el mercado de la reparación de aparatos electrónicos registre un exceso de capacidad, la inclusión de esta expectativa de expansión en una medida de ayuda pública a una empresa en crisis no se ajusta a lo establecido en los puntos 38 y 39 de las Directrices.
- (39) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas fundadas de que se cumplan estas condiciones importantes para la compatibilidad de la ayuda de reestructuración.

Ayuda circunscrita al mínimo

- (40) De conformidad con el punto 43 de las Directrices, el importe y la intensidad de la ayuda deberán limitarse a los costes de reestructuración estrictamente necesarios para permitir la reestructuración, teniendo en cuenta las disponibilidades financieras de la empresa. Los beneficiarios de la ayuda deberán contribuir de forma importante al plan de reestructuración con cargo a sus propios recursos, por ejemplo, mediante la venta de activos que no sean indispensables para la supervivencia de la empresa o mediante financiación externa obtenida en condiciones de mercado.
- (41) El plan carece de cualquier elemento que suponga una contribución propia del beneficiario, por ejemplo en forma de financiación externa en condiciones de mercado. El préstamo del Estado de 2 millones EUR y la garantía para el préstamo de 4 375 000 EUR no cumplen las condiciones de mercado (véase el apartado 17). El plan de reestructuración tampoco contiene ningún plan de venta de activos.
- (42) La Comisión observa que la sociedad matriz A NOVO SA, Francia, que está obteniendo beneficios, no garantiza por sí misma los nuevos préstamos, sino que se limita a ofrecer una contragarantía a pesar de la perspectiva optimista presentada (véase el apartado 32).

(43) Además, según el punto 45 de las Directrices, conviene evitar que la ayuda lleve a la empresa a disponer de una liquidez excedentaria. Cabe albergar dudas sobre la necesidad del importe de los préstamos garantizados y concedidos, que ascienden en conjunto a 6 375 millones EUR (sin contabilizar la medida de salvamento en forma de garantía para un préstamo de 1,825 millones EUR). Según las autoridades españolas, el beneficiario debe cubrir deudas externas por un importe de alrededor de 3,4 millones EUR (o de 5 millones EUR, si se suman las deudas de 1,6 millones EUR con otras empresas del grupo A NOVO) (véase el apartado 10). No se prevé ninguna otra inversión más allá del restablecimiento de la liquidez. La Comisión también tendría que evaluar si las deudas internas del grupo pueden constituir una razón legítima para considerar que una empresa está en crisis.

(44) A NOVO está situada en una zona asistida en el sentido del artículo 107, apartado 3, letra a), del TFUE. Sin embargo, hasta la fecha las autoridades españolas no han indicado ninguna necesidad concreta de desarrollo regional que justifique una aplicación menos estricta de los criterios de las Directrices.

(45) Por lo tanto, la Comisión tiene dudas fundadas de que se cumplan las condiciones para circunscribir la ayuda al mínimo.

Principio de “ayuda única”

(46) Por lo que se refiere a los pagos directos de la región de Andalucía a determinados trabajadores hasta la incorporación de éstos a un régimen de jubilación parcial a los sesenta años, es posible que constituyan ayuda tal como se indica en el apartado 20. Si se considera que estos pagos constituyen ayuda, A NOVO habría recibido ya ayuda de reestructuración en el pasado. No obstante, la ayuda de reestructuración solo se debe conceder una vez (punto 72 de las Directrices). Si han transcurrido menos de 10 años desde el anterior período de reestructuración, la Comisión no puede aprobar una nueva ayuda de reestructuración según el punto 73 de las Directrices.

(47) Por consiguiente, la Comisión también duda de que se haya respetado el principio de “ayuda única”.

3.3. Compatibilidad con arreglo al Marco temporal

(48) Es dudoso que la ayuda de salvamento en forma de garantía de un préstamo de 1 825 000 EUR pueda acogerse al Marco temporal aplicable a las medidas de ayuda estatal para facilitar el acceso a la financiación en el actual contexto de crisis económica y financiera⁽¹⁾ (en lo sucesivo denominado “el Marco temporal”). Se puede conceder una ayuda de un equivalente en subvención bruta de hasta 500 000 EUR siempre que se conceda con arreglo a un régimen [punto 4.2.2, letras a) y b), del Marco temporal].

Sin embargo, el único régimen general español de ayuda temporal de concesión de cantidades limitadas de ayuda compatible (N 307/09 de 8 de junio de 2009) aún no estaba en vigor cuando se concedió la citada ayuda. Además, el régimen se limita a las ayudas de hasta 500 000 EUR en forma de subvenciones directas. Así pues, seguiría siendo obligatorio notificar las garantías. Asimismo, la empresa parecía estar en crisis ya antes del 1 de julio de 2008, lo que excluiría la aplicación del Marco temporal [véase el punto 4.3.2, letra i)].

(49) También es dudoso que la medida de reestructuración notificada por España entre en el ámbito de aplicación del Marco temporal. En primer lugar, no está claro cuando A NOVO empezó a estar en crisis. En segundo lugar, por lo que se refiere a la subvención de los intereses, porque su efecto no se limita hasta finales de 2012 [véase el punto 4.4.2, letra a) del Marco]. Además, porque la Comisión carece de información para evaluar si se cumplen las condiciones para que la comisión de la garantía sea compatible [en particular con el punto 4.3.2, letra b) del Marco temporal]. Finalmente, el préstamo concedido por la región de Andalucía no cumple las condiciones del régimen español de ayuda temporal mencionado en el apartado anterior, que España ha limitado a las formas transparentes de ayuda, según lo definido en el artículo 2, apartado 6, del Reglamento general de exención por categorías⁽²⁾, es decir, a las ayudas en las que es posible calcular previamente con exactitud el equivalente en subvención bruta (ESB) sin necesidad de efectuar una evaluación del riesgo. Sin embargo, dicha evaluación del riesgo es necesaria cuando se trata de un préstamo a una empresa en crisis.

4. CONCLUSIÓN

(50) Así pues, la Comisión ha decidido iniciar el procedimiento de investigación formal previsto en el artículo 108, apartado 2, TFUE en relación con las medidas descritas por las siguientes razones:

— por lo que se refiere a la ayuda de reestructuración notificada, la Comisión tiene dudas de que cumpla las Directrices pertinentes, en especial en lo que respecta a la posibilidad de que A NOVO se beneficie de ayuda de reestructuración, al restablecimiento de su viabilidad a largo plazo, a la necesidad del importe de ayuda, a la ausencia de medidas compensatorias y de una contribución propia del beneficiario y del respeto del principio de “ayuda única” de reestructuración. Además la Comisión carece de la información necesaria para determinar el equivalente en subvención del préstamo y de la garantía del préstamo para A NOVO y la fecha de inicio de la crisis de A NOVO,

— la Comisión tiene dudas por lo que se refiere a la compatibilidad de la ayuda de salvamento no notificada concedida en mayo de 2009.

⁽¹⁾ DO C 83 de 7.4.2009, p. 1.

⁽²⁾ Reglamento (CE) n° 800/2008 de la Comisión, de 6 de agosto de 2008, por el que se declaran determinadas categorías de ayuda compatibles con el mercado común en aplicación de los artículos 87 y 88 del Tratado (Reglamento general de exención por categorías), DO L 214 de 9.8.2008, p. 3.

5. DECISIÓN

- (51) Habida cuenta de las consideraciones anteriores, la Comisión, actuando conforme al procedimiento establecido en el artículo 108, apartado 2, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, insta al Reino de España a presentar sus observaciones y a facilitar toda la información que pueda ayudar a evaluar la ayuda en el plazo de un mes a partir de la fecha de recepción de la presente carta. La Comisión insta a sus autoridades a que transmitan inmediatamente una copia de la presente carta al beneficiario potencial de la ayuda.
- (52) La Comisión desea recordar que el artículo 108, apartado 3, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea tiene efecto suspensivo y llama su atención sobre el artículo 14 del Reglamento (CE) n° 659/1999 del Consejo, que prevé que toda ayuda concedida ilegalmente pueda recuperarse de su beneficiario.
- (53) Por la presente, la Comisión comunica al Reino de España que informará a los interesados mediante la publicación de la presente carta y de un resumen en el *Diario Oficial de la Unión Europea*. Asimismo, informará a los interesados de los Estados miembros de la AELC signatarios del Acuerdo EEE mediante la publicación de una comunicación en el suplemento EEE del citado Diario Oficial, y al Órgano de Vigilancia de la AELC mediante copia de la presente. Se invitará a todos los interesados mencionados a presentar sus observaciones en el plazo de un mes a partir de la fecha de publicación de la presente”.
-

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä**(Asia COMP/M.5870 – Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2010/C 140/10)

1. Komissio vastaanotti 21 päivänä toukokuuta 2010 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla taiwanilaisen Foxconn-yhtymän (Foxconn) emoyhtiö, taiwanilainen Hon Hai Precision Industry Co., Ltd (Hon Hai -yhtymä) hankkii yksinomaisen määräysvallan slovakialaisessa yrityksessä Sony Slovakia spol. s r.o. (slovakialainen kohdeyritys) ostamalla osakkeita. Ennen kuin Foxconn sopi slovakialaisen kohdeyrityksen hankkimisesta, se oli hankkinut 1 päivänä tammikuuta 2010 yksinomaisen määräysvallan meksikolaisessa yrityksessä Sony Baja California, S.A. de C.V (meksikolainen kohdeyritys) ostamalla osakkeita ja omaisuutta.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- Hon Hai -yhtymä ja Foxconn: elektroniikan sopimusvalmistus laitteen alkuperäisille valmistajille,
- slovakialainen kohdeyritys ja meksikolainen kohdeyritys: LCD-televisioiden tuotanto ja kokoonpano.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua EY:n sulautuma-asetuksen soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin.

4. Komissio pyytää kolmansiä osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (+32 22964301), sähköpostitse osoitteeseen COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu tai postitse viitteellä COMP/M.5870 – Foxconn/Sony LCD TV Manufacturing Company in Slovakia seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1 ("EY:n sulautuma-asetus").

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI